HALKIN SESİ 145

24 OCAK 1978
4 LİRA

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

M.SUPHİ VE ONBEŞ YOLDAŞININ KATLEDİLİŞİNİN 57. YILINDA

MUSTAFA SUPHİLERİN ŞEFİK HÜSNÜLERİN PARTİ DAVASI YAŞIYOR!

Mustafa Suphi, Türkiye Komünist Partisinin kurucusu ve ilk önderidir. 57 yıl önce hakim sınıflar, O'nu ve yoldaşlarını Karadeniz'in sularında boğarak katlettiler. Proletarya hareketini ve devrim davasını yok edeceklerini sandılar. 57 yıldır hakim sınıflar; katliamla, zulümle, işkence ve tutuklamalarla, Türkiye işçi ve köylülerinin devrim davasını boğmaya çalışıyorlar. Ama boğamadılar. Mustafa Suphilerin ve Şefik Hüsnülerin davası, ne Karadeniz'e gömülebildi, ne de Sansaryanın, Mamak'ın zindanlarına... Hakim sınıfların zulmü Türkiye proletarya hareketini yıkamadı. Sahte TKP'nin, revizyonist İ.Bilenlerin, Yakup Demirlerin ihaneti, Türkiye Proletarya Partisini yıkamadı. 57 yıl sonra, Türkiye proletarya hareketinin bayrağı, Türkiye emekçilerinin elinde daha da yükseklerde dalgalanıyor...Mustafa Suphilerin, Şefik Hüsnülerin parti davası yaşıyor... Türkiye'nin bütün proleter devrimcileri, bu dava etrafında çelik gibi, sımsıkı birleşiyor.

Haydi! Türkiye Marksistleri! İşçi sınıfının yiğit öncüleri! Proletarya bayrağı altına! . . .

Gökhan'ın anısı proletarya bayrağı altında birlik çağrısıdır

13 Ocakta MHP'lilerin pusu kurarak katlettiği Gökhan Yüksel, faşist diktatörlüğün baskısının en yoğun olduğu 1972'de, lise son sınıfta iken, devrimci fikirleri benimsemeye başladı. Gökhan 1973-1974 döneminde, İstanbul Yabancı Diller Yüksek Okuluna girince, burada gençlik mücadelesine katıldı. Bu arada proleter devrimci hareketin revizyonizme ve sosyal-emperyalizme karşı yürüttüğü mücadeleden etkilendi. Gökhan bu dönemi, bir kısmı HALKIN SESİ'nin 142. sayısında yayınlanan özeleştirisinde şöyle anlatıyor:

"1974 yıllarının sonu, AYDINLIK Dergisinin revizyonizme ve sosyal-emperyalizme karşı, 1970'lerde açtığı mücadelenin, yeni boyutlara ulaştığı ve kitle mücadelesinin yeniden geliştiği yıllardı. Ben de o dönemde proleter devrimci hareket saflarında yer alıyordum. 'Şeklî olarak proleter devrimci hareket saflarında yer almama rağmen, proleter devrimci siyasetleri kavramış değildim."

1975'lerde Gökhan tasfiyeci akımın etkisi altında kaldı. Gökhan tasfiyecilerin saflarına katılışını da özeleştirisinde şöyle anlatıyor:

"Bende olan bazı yanlış düşünceler, proleter devrimci hareketin bir bölgedeki varlığını tasfiyeye çalışan burjuva bir unsurdan etkilenmeme yol açtı."

Gökhan, gençlik mücadelesinin en önünde yer aldı. 1 Mayıs'ta, fabrikalarda işçilere dağıttığı bir bildiriden dolayı tutuklandı. Hakkında komünizm propagandası yapmaktan dava açıldı. Toplam olarak 20 yıla yakın ceza istenmesine rağmen inancından bir şey kaybetmedi, aksine çalışmasına hız verdi. Tutukevinde kaldığı süre içinde, dışarıda yürüyen devrimci mücadeleye katkıda bulunmak için yazılar yazdı. Sürekli araştırma yaptı. O'nun, proleter devrimci saflara katılmasında bu araştırmacı özelliği önemli bir rol oynadı.

Gökhan, tutukevinde kaldığı sürece, siyasi tutukluların koğuşu ayrı olmasına rağmen, her fırsatta başka koğuşlara giderek, devrimci fikirlerin propagandasını yapıyordu. Bu şekilde birçok tutuklunun devrimci fikirleri savunmasını sağladı.

1976'nın sonlarında kefaletle tahliye edilince, yeniden gençlik mücadelesine katıldı. Gençliğin yürüttüğü can güvenliği öğrenim özgürlüğü mücadelesinin en önünde yer aldı. Okulunda bu mücadeleye önderlik etti. MHP'li faşistlerin yaptığı her saldırıya, öğrencilerle beraber karşı koydu.

Son dönemde de proleter devrimci hareketle, modern revizyonizm ve onun uzantısı Üçlü Oportünist Blok arasında, Üç Dünya konusunda süren mücadelede kararlı bir şekilde Üç Dünya Teorisini savundu. Oportünist şeflerin karalamasını mahkum etti ve proleter devrimci saflarda yerini aldı.

"OPORTÜNİST TEKKELERİ YIKALIM, HALKIMIZIN BİZDEN BEKLEDİĞİ BUDUR"

Gökhan, özeleştirisinde, bütün devrimcileri Kruşçev-Brejnev'in kervanına katılan Halkın Birliği ve Üçlü Oportünist Bloku terk etmeye ve proletarya bayrağı altında birleşmeye çağırdı. Bu konuda özeleştirisinde şunları yazdı:

"Günümüzde, iki çizgi arasındaki mücadele her geçen yıldan daha şiddetli bir biçimde sürüyor. Bir yol ayrımındayız. Revizyonizme ve sosyal-emperyalizme karşı verilen mücadeleyi engellemeyi, proletaryaya düşmanlığı bir çizgi haline getiren Üçlü Oportünist Blokun tekke şeflerinin yolundan mı, yoksa revizyonizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadeleye önderlik eden proletaryanın kızıl yolundan mı? Bu konuda tarafsızlık olamaz. Bazı arkadaşlar Üçlü Oportünist Blok şeflerinin estirme gayreti içinde oldukları gerici rüzgarı göğüsleyemeyiz gerekçesiyle, Üçlü Bloktan ayrılamamaktadır. 'Tutarlı materyalistler korkusuz insanlardır.' Cesaretle gerici rüzgarı göğüsleyip, oportünist tekkeleri yıkalım. Halkımızın bizden beklediği budur.

'Bütün devrimcileri, tekkeleri terk etmeye ve hatalarının samimi bir özeleştirisini yaparak, proletarya bayrağı altında birleşmeye çağırıyorum."

Halkımız bu yiğit evladını unutmayacaktır.

Anısı, her zaman halka bağlılığı, kararlılığı, cesur olmayı ve her şart altında mücadeleyi hatırlatacaktır.

Sefaköy Halkevi'nin Bildirisi:

İşçiler, emekçiler, gençler.

. . . .

13 Ocak Cuma günü, Yabancı Diller Yüksek Okulu öğrencilerine karşı düzenlenen saldırıda, Halkevi yönetim kurulu üyemiz Gökhan Yüksel ve arkadaşı Kudret Uybaş, eli kanlı faşist katiller tarafından kurşunlanarak şehit edildi.

Tüm yaşamı boyunca, emperyalizme, faşizme ve revizyonizme karşı verilen kavgada daima en önde, hiç bir taviz vermeden yürüyen Gökhan Yüksel'in devrimci mücadelesini selamlıyoruz.

Zimbabwe halkının silahlı kurtuluş mücadelesine önderlik eden ZANU örgütü adına bir heyet geçen yıl Türkiye'ye gelmişti. Gökhan arkadaş, Afrika halkının temsilcilerinin çalışmalarını yakından izlemişti. Resimde Gökhan arkadaş, ZANU heyetinin verdiği basın konferansını izlerken görülüyor. Gökhan arkadaş, AYDINLIK'ın ZANU heyeti onuruna verdiği kokteyle de Halkın Birliği adına katılmış ve konuklarla tanışmıştı.

Sefaköy Halkevi üyeleri:

GÖKHAN'IN MÜCADELESİ BİZE ÖRNEK OLACAK

Gökhan arkadaşımız, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde saygıyla anılacaktır. Halkevimizin yönetim kurulu üyesiydi. Faşist katiller tarafından öldürülmesi, çevre halkı tarafından tepkiyle karşılandı.

Her anını halka ve devrime adayan Gökhan arkadaş, halkevinde ve çevresindeki devrimci çalışmasıyla, kendisini herkese kabul ettirmişti. Tavırları, bütün arkadaşları tarafından saygıyla karşılanır ve örnek alınırdı.

Ölüm haberini duyan çevre halkı ve Sefaköy Belediyesi meclis üyeleri, gelerek üzüntülerini bildirdiler.

Gökhan, Üçlü Blokun 1 Mayıs provakasyonuna alet olmasını engellemek için çalıştı. Burjuva örgütlenme ve ittifak ilkelerini eleştirerek, Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu arasında kurulan gerici Bloka karşı çıktı.

Türkiye devrimci hareketinde saflaşmanın hızlanması ve Üçlü Blokun Brejnev yanlısı yüzlerinin açığa çıkmasından sonra, proleter devrimci saflara katıldı. Diğer arkadaşlarını uyararak, Üçlü Blokun tekke şeflerine karşı mücadeleye çağırdı.

Gökhan arkadaş, Türkiye halkının verdiği devrim mücadelesinde yaşayacaktır. O'nun tavırlarını ve mücadelesini kendimize örnek alacağız.

Kemal Doğan:

ARAŞTIRMAYA ÖNEM VERİRDİ

Gökhan Yüksel ile Sağmalcılar Cezaevinde tanıştım. Siyasi koğuşun mümessiliydi. Benim HALKIN SESİ yazı işleri müdürü olduğumu öğrenince ilgilendi. Çeşitli siyasi meseleleri tartışmaya başladık. O zamanlar H.Birliği'nin fikirlerinin etkisi altındaydı. Tartışmalardaki mücadeleci tutumu, bildiklerini sonuna kadar savunması ve her şeyden önemlisi araştırıcı olması dikkatimi çekti. Öne sürülen bir fikri hemen reddetmiyor araştıracağını söylüyordu. Nitekim tartışmalar sonucu bazı konularda hatalı görüşler savunduğunu kabul etti. Bu O'nun devrimci fikirleri kavramaya ne kadar açık olduğunu gösteriyordu. Özeleştiri yaparak AYDINLIK'ın saflarına katılması, O'nun bu özelliklerinin doğal sonucundan başka birşey değildi.

Gökhan arkadaş, mahkumlar arasında kendini sevdirmişti. Zaten koğuş mümessili olmasında, bunun önemli rolü vardı. Mahkumlara kitaplar veriyor, onlarla tartışıyordu. Çok genç yaşta, hapishane hayatını devrimci bir okul yapmaya çalışıyordu.

ALİ RIZA YERLİ'Yİ ANIYORUZ

Ali Rıza Yerli
Ödemiş-İzmir yürüyüşünde.

Ali Rıza Yerli, 22 Ocak 1977'de MHP'liler tarafından katledildi.

Ali Rıza, proletaryanın bayrağı altında, mücadele eden bir savaşçıydı. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini halkın elinde maddi bir güç haline getirmek için fedakarca çalıştı. O'nun bu, fedakarca çalışması, Manisa'da bütün devrimciler tarafından sevilmesinin, sayılmasının başlıca nedenidir. Ali Rıza, Ödemiş-İzmir arasında düzenlenen "AKDENİZ AKDENİZLİLERİNDİR" yürüyüşüne katılan devrimciler arasındaydı.

Ali Rıza, mücadeleci olduğu kadar mütevaziydi de. Kaderini, proletaryanın ve halkının kaderine bağlamıştı. Bütün yaşamı, halka bağlılığın ifadesi olan bu yiğit devrimciyi Türkiye proletaryası unutmayacaktır.

Ali Rıza'nın anısı mücadelemize ışık tutsun.

DEMİREL-TÜRKEŞLERİN KIBRIS TELAŞI

MC Hükümetinin yıkılışı ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurt Waldheim'in Türkiye'yi ziyareti ile birlikte, Kıbrıs sorununda yeni gelişmeler oldu. Ecevit ve Karamanlis'in Türkiye, Kıbrıs ve Yunanistan arasındaki sorunların bir an önce ve barışçı bir biçimde çözümlenmesi gerektiği yolundaki karşılıklı demeçleri, üç ülke arasında olumlu bir havanın esmesine yol açtı. Geçen hafta, Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün'ün Yunanistan Büyükelçisi Aleksandr Demetropulos ile yaptığı görüşme de, Yunanistan'la Türkiye arasındaki ilişkilerin düzelmesi açısından umut verici oldu. Bu görüşmede, iki ülke arasında dostluk ve işbirliği kurulması gerektiğine işaret edildi.

Ancak bu gelişmeler sürerken felaket tüccarları da harekete geçti. Türkeş'in "Hergün" gazetesi, "kanla alınan kalemle veriliyor" diye feryadı bastı. Süleyman Demirel ise, AP Temsilciler Meclisinde yaptığı konuşmada, yeni gelişmelere karşı çıktı ve "Kıbrıs'ıda ver kurtul esasına dayalı bir çözüm olamaz" dedi.

MC iktidarı döneminde, fetihçi - şoven bir politika ile, ülkemizin komsularına karşı düşmanlık güden Demirel - Türkeş kliği, bugün de Kıbrıs konusunda muhtemel bir çözümü baltalamaya çalışıyor. Milli bağımsızlığımızın da düşmanı olan Demirel - Türkeş kliği, her meselede olduğu gibi, bu meselede de ülkemizin menfaatleri karşısında yer alıyor. Onlar, ülkemizi 70 cent'e dahi muhtaç bıraktılar. Türkiye'yi bütün dünyada yalnızlığa ittiler. Yunanistan'a düşmanlık ve Kıbrıs'ta işgal politikalarının bedeli olarak, ülkemizin kapılarını Rusya'ya açtılar. Ülke içinde de halka baskı ve zulüm uyguladılar. Şimdi de halkımızın başına açılan belalardan kurtulma yollarını tıkamaya çalışıyorlar.

Kıbrıs konusunda "Türkiye'nin eğilmesi söz konusu olamaz" diye öfkeyle bağıran Demirel, Yeni Çarların önünde, o iri gövdesiyle yerlere kadar eğiliyor. Rus savaş gemileri boğazlardan geçerken, gık demiyor.

Rus beşinci kolu sahte TKP de "bu Amerikancı çözümdür" diye olumlu gelişmeleri baltalamaya çalışıyor. Sosyal - emperyalistlerin "Uluslararası konferans", "Uluslararası kontrol" tezlerini yeniden piyasaya sürüyor. Böylece sorunun iki toplum arasında görüşme yoluyla çözümünü engellemeye çalışıyor. Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs, aralarındaki sorunları birbirlerinin haklarını gözeterek ve birbirlerinin bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğüne saygı göstererek barışçı görüşmeler yoluyla çözmelidir. Kıbrıs'ta tek bir yabancı asker bulundurulmamalı ve Rus Çarlarının bulanık suda balık avlama siyaseti boşa çıkarılmalıdır.

Türkiye'nin güvenliğini bağımsız bir Kıbrıs, dost bir Yunanistan mı tehdit edecektir? Türkiye'nin güvenliğini tehdit eden, dünya hegemonyası peşinde koşan Yeni Çarlardır. Rusya şimdiden doğu sınırımızda askeri yığınak yapmaktadır. Güney'de bağımsız bir Kıbrıs Cumhuriyeti, batı'ta dost bir Yunanistan Türkiye için bir tehlike değil, ancak Rusya'ya karşı bir güvence olur.

Kıbrıs'ın toprakları ve Anayasası üzerinde pazarlığa girişilmemelidir. Kıbrıs Cumhuriyetinin ne şekilde yönetileceğini ve Kıbrıs Anayasasının nasıl olacağını, Kıbrıs halkları, her türlü müdahaleden uzak olarak kendileri tesbit etmelidirler. Çünkü kalıcı ve nihai bir çözüm , yani milli baskıların son bulduğu demokratik ve bağımsız bir Kıbrıs, ancak iki milliyetten Kıbrıs halkı tarafından gerçekleştirilebilir.

HALKIN SESİ

Malatya'da AYDINLIK'a karşı polis tertibi

AYDINLIK DERGISININ BASINA AÇIKLAMASI

Bugünkü (22 Ocak Pazar) bazı haber ajanslarının bültenlerinde Malatya Emniyet Müdürü İsmail Köse'nin, "AYDINLIK Grubu"na mensup bazı kişilerin bir kahveye ateş açarak iki vatandaşı öldürdükleri şeklindeki asılsız iddiaları yer almıştır.

Yapılan açıklamalar, olayın dergimize karşı girişilmiş bir tertip olduğunu ortaya koymaktadır. AYDINLIK Dergisinin fikirleri açıktır. Dergimiz bugüne kadar bu tür olaylara şiddetle karşı çıkmıştır, olayların üstüne gitmiş ve sorumlularından hesap sorulmasını ısrarla istemiştir. Türkiye'de bir kahvehaneye ateş açarak vatandaşları öldüren katillerin ancak faşistler ve kontrgerilla adı verilen karanlık güçler olduğunu herkes bilir. Dergimizin fikirlerini savunanların böyle bir olaya karışabileceğine kimseyi inandırmak mümkün değildir.

Son günlerde dergimize karşı çeşitli tertiplere girişilmektedir. "Biz acilcileriz, herkesi öldüreceğiz" gibi saçmalıklarla dolu bir bildiri bizim adımız kullanılarak gazetelere gönderilmiştir. Arkasından, banka soygunları sanığı olarak yakalanan Cemil Bülent Dağlı adlı kişinin çantasının üzerine AYDINLIK Dergisi yerleştirilerek fotoğrafları çektirilmiştir. Şimdi de Malatya emniyet müdürü, iki vatandaşın ölümüyle sonuçlanan bir olayı dergimizin üzerine yıkmaya çalışmaktadır.

Dergimize karşı girişilen bu tertipler, şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da sonuç vermeyecektir. AYDINLIK Dergisi olarak Malatya emniyet müdüründen mahkeme önünde hesap soracağız. Bu olayın aydınlatılması, Türkiye'de kılı kıpırdamadan vatandaşları öldüren karanlık güçlerin de ortaya çıkmasını sağlayacaktır. Dergimiz ayrıca Başbakan ve İçişleri Bakanına birer telgraf çekerek, bu tertibin açığa çıkarılmasını ve sorumlularından hesap sorulmasını istemiştir.

Doğan Yurdakul
AYDINLIK Dergisi Yazı İşleri Müdürü

DOĞAN YURDAKUL'UN BAŞBAKAN BÜLENT ECEVİT VE İÇİŞLERİ BAKANI İRFAN ÖZAYDINLI'YA ÇEKTİĞİ TELGRAF:

Malatya emniyet müdürü, 19 Ocak 1978 günü bir kahveye dışardan ateş açılarak iki vatandaşın katledilmesini AYDINLIK Dergisinin üzerine yıkmaya çalışmaktadır. Olay bir tertiptir. AYDINLIK bugüne kadar kim yaparsa yapsın vatandaşların katledilmesine şiddetle karşı çıkmıştır. Sizden bu olayın üstüne gitmenizi ve tertibi açığa çıkarmanızı talep ediyorum.

Saygılarımla

Doğan Yurdakul
AYDINLIK Dergisi Yazı İşleri Müdürü

MHP'li komandolar Teslim Temel'i katletti

MHP'li komandolar, 13 Ocakta Elazığ'da Türkiye Elektrik Kurumunda çalışan Teslim Temel adındaki işçiyi pusu kurarak katlettiler. Teslim Temel, proleter devrimci harekete sempati duyan bir işçiydi. Savunduğu görüşlerden dolayı MHP'liler tarafından defalarca tehdit edildi, saldırılara uğradı. Saldırı ve tehditler, O'nu yıldırmak şöyle dursun, halkın davasına bağlılığını artırdı. MHP'nin halk düşmanı yüzünü daha açık gördü. Daha kararlı bir şekilde mücadeleye sarıldı.

Teslim Temel'in ölüm haberini duyan TEK'te çalışan işçiler ve kalabalık bir halk topluluğu, polisin bütün engellemelerine rağmen, aynı akşam cenazeyi alarak oturduğu mahalleye götürdüler. Cenaze burada sabaha kadar kaldı. Ertesi gün TEK işçileri ve halktan oluşan kalabalık bir topluluk, cenazeyi çalıştığı fabrikanın önüne götürmek üzere yürüyüşe geçti. Polisin yürüyüşte slogan atılmasını engellemek istemesine rağmen sürekli "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye", "Katiller bulunsun hesap sorulsun", "Teslimler ölmez" sloganları atıldı. Yürüyüşün sonunda TEK 5. Bölge Müdürü Nihat Özgül bir konuşma yaparak, faşistlerin, Teslim Temel'i dürüst ve devrimci olduğundan dolayı katlettiklerini belirtti. Konuşmalardan sonra cenaze Çemişkezek'e gönderildi.

Yürüyüş dağıldıktan sonra polis, 5. Bölge Müdürü Nihat Özgül'ü konuştuğu için gözaltına aldı. Fakat halkın tepkisi sonucu, akşam bırakmak zorunda kaldı.

Liselerde faşist baskılar

Pertevniyal Lisesi

MHP'li faşistlerin Pertevniyal Lisesine saldırıları geçen hafta boyunca sürdü. Saldırılar, gençliği yıldırmayı ve öğrenim özgürlüğü can güvenliği mücadelesinin geriletilmesini amaçlıyor. Polis, bu saldırılara karşı kayıtsız kalıyor, olayların sorumluları olarak da saldırganlar yerine saldırıya uğrayan devrimci öğrencileri yakalıyor.

Pertevniyal Lisesinde 10 Ocak günü yapılan saldırıdan sonra, okulun açıldığı ilk gün faşistler, öğrencilere ateş ettiler. Bunun üzerine 1000 öğrenci saldırıyı kınamak için forum yaptı. Forumda konuşan Devrimci Liseliler Birliği üyesi, gençliğin can güvenliği öğrenim özgürlüğü mücadelesinin durdurulamayacağını belirtti.

Sultanahmet Meslek Lisesi

Sultanahmet Meslek Lisesi öğrencileri, 17 Ocak günü faşistlerin saldırısına uğradılar. Öğrenciler, polislerin ve okul idaresinin saldırganlara yardımcı olduğunu söylediler. Saldırganların başını 3/C tesviye bölümünden Ali Süer ile döküm bölümünden Sedat çekiyordu.Olaydan sonra saldırganlar idareye dahi çağrılmadılar.

Karaman Lisesi

MHP'li faşistlerin baskıları okulumuzda da yoğunlaştı. Lisede yurtsever öğrenciler, Lise Müdürü Mustafa Metin, yardımcısı Abdullah Uysal ve Ali Ulvi Emre tarafından tehdit edilmektedir. Faşist öğretmenler, verdikleri ödevlerde faşist ideolojinin işlenmesini istemekte, okul içinde birkaç faşistin attığı sloganlara göz yummaktadırlar. Okul idaresi, öğrencilerin faşistlerce dövülmesine kayıtsız kalmaktadır.

Karaman Meslek Lisesi

Meslek Lisesinde, Müdür Hamza Anaç ile yardımcıları da aynı baskıları öğrencilere uygulamaktadırlar.

Lise ve meslek lisesi öğrencileri gönderdikleri mektuplarda "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğimizi ortadan kaldırmak isteyenlere karşı sonuna kadar mücadele edeceğiz" dediler.

HALKIN SESİ

HAFTALIK SİYASİ DERGİ * Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK * Yazı İşleri Müdürü: LEYLA CÜMBÜŞ * YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38/1 Divanyolu İST. * Baskı: DAİLY NEWS * YAZIŞMA ve ABONE: P.K.1103 Karaköy-İST * ABONE YURTİÇİ: Yıllık 200 Altı aylık 100 lira * YURTDIŞI: Yıllık 400, Altı aylık 200 lira * Yayın İlanları: 200 lira * Genel Dağıtım: TÜR - DA, Hamam Sok. No:4 Cağaloğlu - İST * TÜR - DA, Menekşe Sok. No:16 Kızılay-ANKARA * TÜR - DA, 847 Sok. Birlik Han No: 34/9 Konak - İZMİR * TÜR - DA, Cemal Gürsel Cad. Zeki İşhanı No:13 ADANA * TÜR - DA, Gazi Cad. Güçlü Pasajı Kat:1 No.21 DİYARBAKIR * YILDIZ KİTABEVİ Eyüboğlu Cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP * Yurtdışı Dağıtım: ORİENT VERLAG, Wittelsbacherallee 135 D - 6000 FRANKFURT Tel: 49 61 72

Kontrgerillanın suçları

KONTRGERİLLANIN YENİ SUÇLARI

Cinayet şebekesi Kontrgerilla son günlerde faaliyetini yoğunlaştırdı. Suçlarının hesabının sorulacağı telaşıyla her gün cinayetler işliyor, sabotajlara girişiyor. Bu sabotaj eylemlerinden biri de, geçtiğimiz hafta yapıldı. Halkevleri Genel Merkezi, karanlık güçler tarafından bombalandı. Arkasından bombayı attığı tespit edilen Osman Ateş adlı bir hava assubayının evi arandı ve gözaltına alındı. Assubay Osman Ateş aynı zamanda faşist militanların işgali altında bulunan Gazi Eğitim Enstitüsü öğrencisidir.

Assubayın bu eylemi kendi başına düzenlemediği açık olduğuna göre kimlerden emir almıştır? Arkasında hangi güçler vardır? CHP Milletvekili Süleyman Genç ve Ticaret Bakanlığı Müsteşarı Şeref Durugönül'ün evlerine bomba atanlarla, assubaya emir verenler aynı güçler midir? Şimdi eldeki ipucu vasıtasıyla bu soruların cevabı bulunabilir. Hükümet bu işin üstüne gitmeli ve perde arkasındaki güçleri çekip gün ışığına çıkarmalıdır.

Öte yandan Türkeş'in koruma polisi Mehmet Berberoğlu, Kahramanmaraş'ın Afşin İlçesi belediye başkanının evine patlayıcı madde atarken yakalandı.

Halka karşı girişilen saldırılar, sadece üç - beş memurun tutuklanmasıyla kökten önlenemez. Önemli olan bu olayların faillerine emir verenleri yakalamak ve hesap sormaktır.

■

Son cinayetlere karşı protesto sesleri

Geçtiğimiz hafta içinde evlerine gitmek için okuldan çıkan öğrencilerin üzerine kanlı ellerce ateş açılmış ve devrimci öğrencilerden Gökhan Yüksel ile Kudret Uybaş vurularak şehit düşmüştür. Bu cinayeti protesto eden İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi öğrencileri, Kontrgerila ve faşistlerden hesap sorulmasını isteyerek, 186 imza ile basına bir açıklama yaptılar. Bu açıklamayı yayınlıyoruz.

KONTRGERİLLA VE FAŞİSTLERDEN HESAP SORULSUN

Tüm karanlık tertiplerin ve siyasi cinayetlerin sorumlusu Kontrgerilla ve faşist cinayet şebekeleri 12 Mart'tan günümüze kadar birçok tertipler planlamış, bir yığın devrimci, demokrat ve yurtseverin kanına girmişlerdir. Son olarak da proleter devrimci arkadaşımız GÖKHAN YÜKSEL ve KUDRET UYBAŞ 13 Ocak 1978'de pusuya düşürülerek katledilmişlerdir.

Biz tüm Eczacılık Fakültesi öğrencileri olarak bunu protesto ediyor ve şunu haykırıyoruz:

Can güvenliği, öğrenim özgürlüğünü engelleyen ve siyasi cinayetlerin sorumlusu Kontrgerilla ve MHP kapatılmalı hesap sorulmalıdır!

GENÇLİĞE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ VE CAN GÜVENLİĞİ!

İ.Ü.ECZACILIK FAKÜLTESİNDEN
186 Öğrenci

(3) 1 MAYIS KATLİAMI

Kontrgerilla, en büyük kozunu 1 Mayıs 1977 İşçi Bayramında oynadı. İlişkide bulunduğu gazeteler, dergiler ve her türlü yayın organı ile, yapacağı provokasyonun zeminini hazırlamaya çalıştı. Tercüman, Günaydın gibi gazeteler olaydan günlerce önce "1 Mayıs'ta Taksim'de kan gövdeyi götürecek" derken Kontrgerillanın niyetini belli ettiler. Proleter devrimciler bu oyunu daha ilk günden tespit ettiklerinden, halkı sürekli uyardılar. Kontrgerilla bu en büyük oyununu, bu en büyük cinayetini, revizyonistlerin kurduğu sahnede, Üçlü Blokun figüranlığıyla oynadı. 1 Mayıs İşçi Bayramını kutlamak üzere Taksim Meydanına toplanan yüz binlerce yurttaşın üzerine makinalı tüfeklerle, panzerlerle ölüm yağdırdı. Olay bittiğinde, 36 yurttaş Kontrgerilla denilen cinayet şebekesinin kurbanı olarak şehit düşmüştü. Daha sonraki günler, başta revizyonistler olmak üzere, tüm gerici çevreler Mao Zedung'a ve proleter devrimci harekete saldırı kampanyası açtılar. Devrimciler tüm saldırıları göğüsleyerek püskürtmeyi başardılar. Katliamı tertipleyenin Kontrgerilla olduğunu belgelerle ortaya koydular. Olayı tanıkların ifadeleri, açıklamaları ve fotoğraflarla sergilediler. Bugün hiç kimse 1 Mayıs'ın "Maocuların işi" olduğunu iddia edemiyor. Şimdi Kontrgerillanın marifetlerinden söz ediliyor. 1 Mayıs'ta 36 yurttaşı katleden cinayet şebekesi Kontrgerilladan hesap sorulsun!..

(4) Havaalanı ve Sirkeci Garının bombalanması

Halkın devrimci uyanışı karşısında telaşa kapılan Kontrgerilla, darbe girişimi için zemin hazırlamaya girişti. 1 Mayıs'ta 36 yurtseveri katlettikten sonra, halk üzerine saldırısını artırdı. 1 Mayıs şehitlerinin cenaze törenlerinde provokasyonlar yaptı. Kürt halkına saldırısını meşrulaştırabilmek için "Doğuda okullara Kürt bayrağı çekiliyor" propagandası yaptı. Yunanistan ile düşmanlığı körükledi. Ve 29 Mayısta bir büyük provokasyon daha hazırladı. Kontrgerillanın bombaları o gün Yeşilköy Havaalanı ile Sirkeci Garında patladı. 7 yurttaş öldü. 40'a yakın yurttaş yaralandı. Suçu önce "Maocu"lara yüklemeye kalktı, bu tutmayınca bombayı Ermenilerin attığını yaymaya çalıştı. Ancak 31 Mayısta yayınladığı "TÜSDEK" bildirisiyle bu işi kendisinin yaptığını itiraf etti. Kürtlere ve Yunan halkına karşı canice tertipler hazırlayan, Yeşilköy ve Sirkeci'de 7 yurttaşı katleden Kontrgerilla lağvedilmeli, hesap sorulmalıdır!

işkencecilerden hesap sorulsun

POL - DER Genel Başkanı Mehmet Polat:

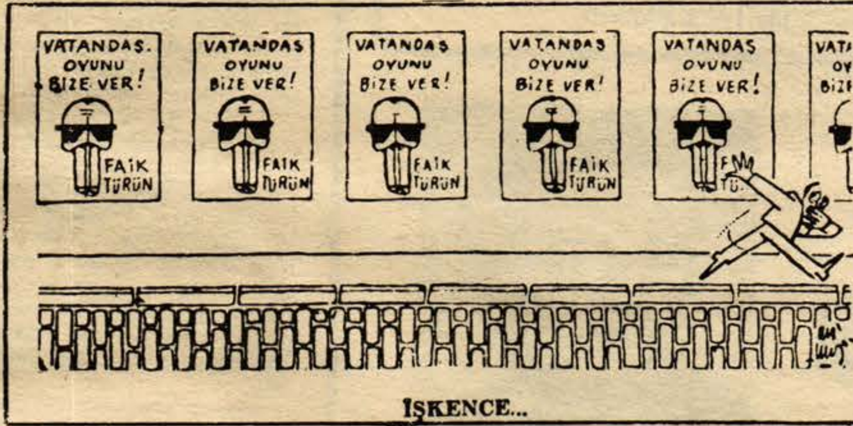
Emniyet örgütünden işkenceciler temizlenmeli

■ OLAYA EL KOYDUĞU TAKDİRDE İÇİŞLERİ BAKANINA HER TÜR BİLGİYİ VEREBİLİRİZ

Muhabirimize özel bir demeç veren POL–DER (Polis Derneği) Genel Başkanı Mehmet Polat, Türkiye'de işkence yapıldığını belirterek "işkenceciler emniyet örgütünden temizlenmelidir"dedi.

Muhabirimize işkenceler hakkında bilgi veren Polat,İçişleri Bakanının olaya el koyduğu takdirde her türlü bilgiyi vermeye hazır olduğunu açıkladı.

Muhabirimizin bağımsızlık konusundaki sorusunu da cevaplayan POL–DER Genel Başkanı, görüşlerini şöyle açıkladı: "Türkiye tam bağımsız olmalıdır. Rusya'yı bugün Amerika ile aynı paralelde görüyorum. Rusya'yı komünist olarak görmüyorum. Rusya bugün sosyal - faşist bir diktatörlük tarafından yönetilmektedir. Bu nedenle yurdumuz Amerika'dan ve Rusya'dan bağımsız olmalıdır."

İŞKENCE...

İŞKENCECİLERİ TANIYALIM!

12 Mart'la başlayan işkence olaylarının tertipleyicileri ve uygulayıcıları, açığa çıkarılıp hesap sorulmadıkça işkencelerin önü alınamaz. Hele Kontrgerillanın cinayetlerinin yoğunlaştığı günümüzde, "huzur sağlamak" iddialarında bulunanların ilk yapacağı işin, senelerdir halka saldıran gerçek "huzur bozuculardan" hesap sormak olacağı açıktır. Halkımız kendisine zulmeden zalimlerden hesap sorulmasını istiyor... Kimdir bunlar? Neredediler? Hangi karanlık köşede saklanmaktadırlar?

Bu sayımızdan itibaren işkenceci elebaşıları tanıtmaya çalışacağız.

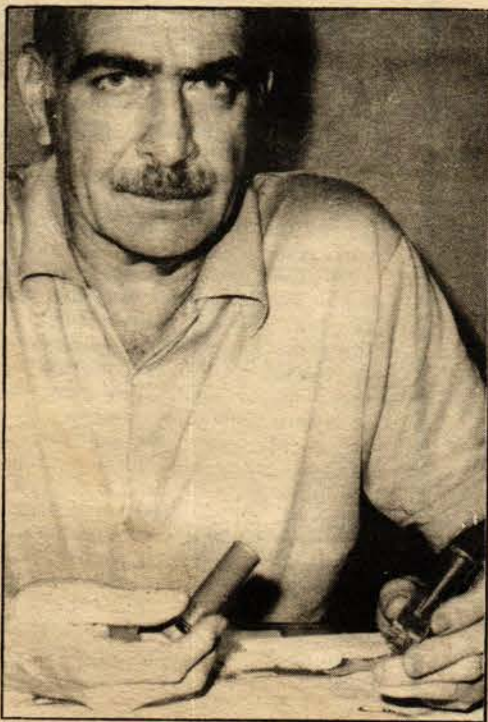
1-FAİK TÜRÜN

Kontrgerillanın şeflerinden olan meşhur işkenceci Faik Türün, 12 Mart'ta İstanbul Sıkıyönetim Komutanı idi. Türkiye halkının mücadelesini en kanlı ve karanlık bir şekilde bastırmak için kurulan Kontrgerillada zamanın Genelkurmay Başkanı Memduh Tağmaç ile beraber yöneticilik yaptı. Sıkıyönetim komutanlığı sırasında İstanbul halkına zulüm dolu günler yaşattı. İşkencehaneleri bizzat kurdu ve işkencelerin başında bulundu. Öğrenim özgürlüğü için mücadele eden öğrenciler, iş güvenliği için mücadele eden işçiler, faşist diktatörlüğe karşı mücadele eden halk, karşısında eli kamçılı Faik Türün'ü buldu. Bu eli kanlı işkenceci, 12 Mart'tan sonra Umum Mağazalar adındaki şirketin yönetim kuruluna üye "seçildi". 1975 ara seçimlerinde AP'den senatör adayı oldu. Ancak İstanbul halkı kendisinden oy dilenen bu işkencecibaşına gereken cevabı verdi. 12 Mart'ta menfaatlerini savunduğu parababaları, Türün'e mükâfat olarak Manisa listesinde kontenjandan bir yer verdiler. Ancak böylece milletvekili seçilebildi.

Türkiye halkı, eli kanlı Faik Türün'den hesap sorulmasını istiyor!

İşkencecileri tanıtmaya devam edeceğiz.

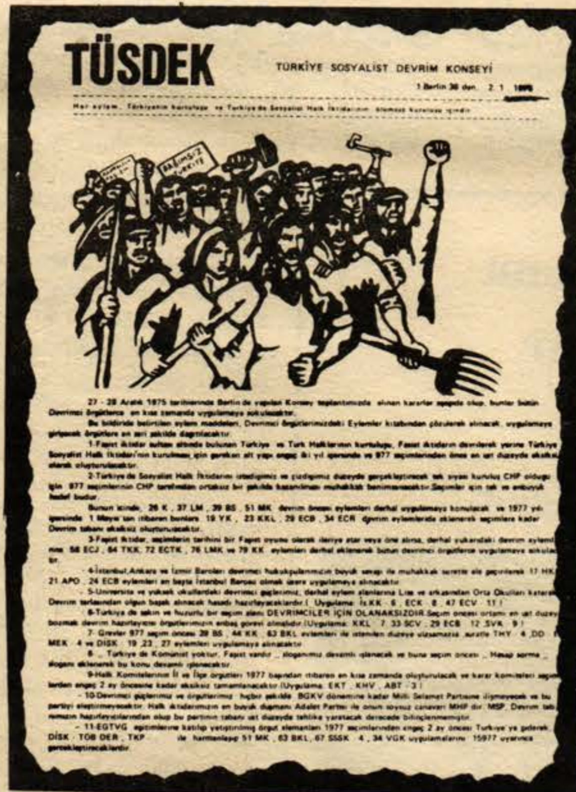
(5) ECEVİT'E ÇİĞLİ'DE YAPILAN SUİKAST

Ecevit'e atılan mermiye yanlışlıkla hedef olan Mehmet İsvan, zehirleyici etkisi olan büyük mermi kovanlarını gösteriyor.

Kontrgerilla, Yeşilköy ve Sirkeci'de bombaları patlattığı gün, seçim gezisi için İzmir'e giden Ecevit'i öldürmek amacıyla suikast tertipledi. Vurucu güçlerini Çiğli Havaalanına yerleştirdi. Hatta bunların bazıları, Ecevit'i korumakla görevlendirildi. Kontrgerilla şeflerinden Namık Kemal Ersun, olaydan bir süre önce İzmir'deki "görevlileri" denetledi. 28 Mayıs sabahı Çiğli Havaalanına gelen Ecevit'in çevresini saran "koruma polislerinden" birisi, sadece "özel servis"lerce kullanılan özel bir silahla ateş etti. Ancak, kontrgerillacının acemiliğinden Ecevit'in yerine, yanında bulunan Mehmet İsvan vuruldu. Olaydan sonra İzmir Valisi Turgut Eğilmez ve İzmir Emniyet Müdürü Mehmet Yalçın, canileri saklamak için ellerinden geleni yaptılar. Kamuoyunun tepkisi sonucu, olaydan günler sonra İsmet Çetin adlı bir polis "suçlu" gösterilerek savcılığa verildi. Oysa olayın tertipçisi ve gerçek suçlusu Kontrgerilla ile onlara yardımcılık yapan İzmir valisi ve emniyet müdürüdür. Halkımız karanlık yüzlerin açığa çıkarılmasını ve yapılanların hesabının tek tek sorulmasını istiyor!...

(6) TÜSDEK itirafnamesi ve darbe girişimi

TÜSDEK

TÜRKİYE SOSYALİST DEVRİM KONSEYİ

İşte Kontrgerillanın itirafnamesi...

Ve Kontrgerilla en acemice eylemini 31 Mayısta yaptı. Tercüman gazetesinde yayınlattığı TÜSDEK imzalı bir bildiriyle tüm suçlarını itiraf etti. Sözde Almanya'da kurulmuş olan Türkiye Sosyalist Devrim Konseyi (TÜSDEK) bu bildiride o güne kadar işlediği ve işleyeceği tüm cinayetleri, birtakım şifrelerle açıklıyordu. Aslında TÜSDEK, Kontrgerilladan başkası değildi. Bu, 5 Haziran seçimlerinden birkaç gün önce açıkça ortaya çıktı. Kontrgerilla mensuplarından, Orgeneral Namık Kemal Ersun başta olmak üzere 200 subay darbe teşebbüsünde bulunduklarından emekliye sevkedildi veya tutuklandı. Namık Kemal Ersun da aniden emekliye sevkedildi. Kontrgerilla TÜSDEK bildirisinde yapacağını bildirdiği eylemlerden çoğunu yapamadı.

TÜSDEK gemisi karaya oturdu. Ancak Kontrgerilla elebaşılarından ve canilerden hesap sorulmadığından, bu cinayet şebekesi eylemlerini sürdürdü. TÜSDEK bildirisindeki tüm cinayetlerin sorumlusu ve tertipçisi olan Kontrgerilla bu suçların cezasını çekmelidir!

Kontrgerillanın yardımcıları: Maceracılar

Bugünlerde peşpeşe yeni cinayetler işleniyor. Bu cinayetlerin birçoğunu MHP'liler işlemektedir ve bunlarda Kontrgerillanın parmağı olduğu açıktır. Ancak, bazı Ülkü Ocaklıların ve MHP'lilerin, kendilerine "devrimci" adı verilen kişilerce öldürüldüğü söylenmektedir.

Bu nasıl iştir? Pusu kurup insanları öldürmenin devrimcilikle ne ilgisi vardır? Bunu yapanlar, kim olursa olsunlar, hangi niyetle yaparlarsa yapsınlar faşistlere ve Kontrgerillaya hizmet ettiklerinin farkında değiller midir?

Devrimciler, insanların pusuya düşürülüp öldürülmelerinden yana olamazlar. Sağda solda bomba patlatıp yurttaşların ölmelerini "devrimcilik" adına destekleyemezler. Maceracılar, Kontrgerillanın taktiklerini izleyerek aynı eylemleri yapıyorlar. Halka ve devrime en büyük zararı veriyorlar. Hele Kontrgerillanın açığa çıkarılması ve hesap sorulması mücadelesinin yükseldiği bu günlerde, bunların yaptıkları halka ihanet derecesine varıyor.

Faşizme karşı böyle mi mücadele edilir? Devrim yolunda Kontrgerillaya yardım ederek mi yürünecektir? Elbette hayır. Faşizm bugün Kontrgerillasıyla, komandosuyla halka karşı savaş ilan etmiştir. Buna karşı yapılacak olan, Kontrgerillayla aynı tür eylemler yapıp, "Kontrgerilla yardımcılığı"nı üstlenmek değildir. Bugün yapılacak olan, Kontrgerillanın açığa çıkarılması, faşistlerden hesap sorulması ve onların yuvalandıkları tüm köşelerden atılması için halkı seferber etmektir. Elbette zor olan budur, yoksa sağa sola bomba atmak, adam öldürmek değil...

141-142 KALDIRILMALI !

141-142. maddelerin kaldırılması hükümet programında yer almadı. Bu maddelerin kaldırılması halkımızın özgürlük mücadelesindeki en önemli taleplerinden biridir. Çünkü bu maddeler emekçi halkın örgütlenme ve düşünce özgürlüğünü ortadan kaldırmaktadır. Devleti elinde tutan hakim sınıflar ordusuyla, parlamentosu, ticaret, sanayi odalarıyla tepeden tırnağa örgütlüyken, emekçi halkın bir demek kurması dahi çok görülmektedir. Hakim sınıflar, faşist Mussolini İtalyasının ceza yasalarından alınmış olan 141-142. maddelere dayanarak, birçok devrimciyi "gizli örgüt kurmak" iddiasıyla zindanlara doldurmuş, ağır baskılara uğratmıştır. Devrimci görüşlerin savunulmasını suç sayan bu maddelere dayanılarak halkın ağzına kilit vurulmak istenmiştir.

Hepsinden önemlisi de 141-142. maddeler proletarya partisinin yasal örgütlenmesi ve faaliyet göstermesinin önünde önemli bir engeldir. Proletarya devrimci yasal partisini kurabilse bile, parti sürekli 141-142 kılıcının tehdidi altında olacak, yine bu maddelere dayanılarak partinin özgürce faaliyet göstermesi baskı altına alınacaktır.

Halkımız yıllardır 141-142. maddelerin kaldırılması için mücadele ediyor. Bugün bu mücadele en geniş kesimleri kucaklayan bir boyuta ulaşmıştır. Parlamentonun çoğunluğu ve Ecevit hükümetinin birçok bakanı 141-142. maddelerin kaldırılmasını istemektedir.

Halkımız, en geniş örgütlenme ve düşünce özgürlüğünün sağlanması için verdiği mücadeleyi kararlılıkla sürdürecektir.

141-142 Kaldırılsın!

Mardin Milletvekili Nurettin Yılmaz:

"141-142'NİN KALDIRILMASININ HÜKÜMET PROGRAMINA ALINMAYIŞI EKSİKLİKTİR"

- ***Doğu ve Güneydoğuda faşizm var. Akşamları sokağa çıkmak yasak***
- ***MİT'in raporları geçersiz sayılmalı***
- ***Mayınlı topraklar temizlenip topraksız halka dağıtılmalı***

Mardin Bağımsız Milletvekili Nurettin Yılmaz, hükümet programında 141 - 142. maddelerin kaldırılacağından söz edilmemesini eksiklik olarak niteledi. "Hükümet programındaki eksikliklerin başlıcası, meşhur Türk Ceza Kanununun 141 ve 142. maddelerinin programa alınmayışıdır" diyen, Nurettin Yılmaz, "Maalesef yirminci asrın dördüncü çeyreğinde Türkiye'de hâlâ kişiler fikirlerini söylemekten dolayı, düşünürler, yazarlar fikirlerini kamuoyuna yansıtmaktan dolayı kelepçe altına alınıyor ve tutuklanıp mahkum oluyor. Bu Türkiye için bir yüzkarasıdır" şeklinde konuştu.

Hükümet programı üzerine görüşlerini Mecliste açıklayan Yılmaz, hükümetin Güneydoğu Anadoludaki mayınları temizlemeyi programına almasını olumlu bulduğunu belirtti ve bu bölgede halka yapılan baskıları şöyle anlattı:

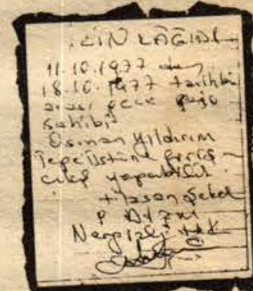
"Bakınız elimde bir vesika vardır. Hem resmen verilmiş kağıt, izin belgesi, izin kağıdı: '11.10.1977'den 18.10.1977 tarihleri arası gece Pejo sahibi Osman Yıldırım Tepeüstüne giriş - çıkış yapabilir. İmza Hasan Şeker, Piyade Asteğmeni, Nergis Karakol Komutanı. Ve Türkiye'de vatandaşlar gece, köyüne ancak izin belgesiyle girebiliyor Türkiye'nin güneydoğusunda. Bu mudur, özgürlük Türkiye'de? Ve biz, vatandaşlarımız üzerinde faşizan baskılar vardır, dediğimiz zaman maalesef çok sefer itham ediliyoruz. Komünistlikle itham ediliyoruz. Kürtçülükle itham ediliyoruz."

Nurettin Yılmaz, AP'li bazı milletvekillerinin sataşmaları üzerine konuşmasını şöyle sürdürdü: "Ben diyorum ki size, eğer siz doğudan batıya, kuzeyden güneye kadar her vatandaşa aynı muameleyi yapmazsanız ve doğu - batı ayrımı yaparsanız ve siz Kürt - Türk tefriki yaratırsanız, bir gün Kürt isyanı çıkarsa, bundan siz mesulsünüz."

Meclisteki konuşmasından sonra da HALKIN SESİ muhabirine bir demeç veren Nurettin Yılmaz, sataşmalar yüzünden konuşmasının eksik kaldığını söyledi. Yılmaz şöyle konuştu:

"Ben MİT'e ağırlık vermek istiyordum. Biliyorsunuz konuşmamda da değindim. Bizler ve bizim gibi düşünenler hakkında devamlı raporlar düzenlenir doğuda, güneydoğuda ve yurdun diğer bölgelerinde. Bu raporları MİT tutar. Yüksek mevkide bir yetkilisi vatana ihanet suçuyla tutuklanan MİT'in tuttuğu raporlar hakkında kamuoyunun düşünmesi gerekir. Biz bu raporların geçersiz sayılmasını istiyoruz."

Nurettin Yılmaz, bu görüşmede, mayınlardan temizlenen toprakların da topraksız köylülere dağıtılmasını istedi, "Bunlar topraksız köylüye dağıtılmalı, işletilmesi temin edilmelidir" dedi.

11.10.1977
18.10.1977 tarihli
Osman Yıldırım

Nurettin Yılmaz'ın Mecliste gösterdiği köyden köye geçiş izin belgesi

Bayındırlık Bakanı Şerafettin Elçi ve bazı bakanlar 141-142. maddelerin kaldırılmasını istedi

Bayındırlık Bakanı Şerafettin Elçi

Hükümet programı Bakanlar Kurulunda görüşülürken, Bayındırlık Bakanı Şerafettin Elçi bir konuşma yaparak 141 - 142. maddelerin ve lokavtın kaldırılmasını istedi. Bundan kısa bir süre önce AP'den ayrılarak, bağımsızlara katılan Elçi, şöyle dedi: "141 ve 142. maddelerin kaldırılmasını da programa koymalıyız. Bu maddeler, Türkiye'de fikir özgürlüğünü yok ediyor. Ben bu maddelere başından beri karşıyım. AP içinde kalsaydım da karşı çıkardım."

Bayındırlık Bakanı Elçi'nin görüşleri, diğer bazı bakanlar tarafından da desteklendi.

14. Bölgede Maden-İş yöneticileri ihanetlerini açıkladılar:

"GRUP SÖZLEŞMESİ YAPIYORUZ"

17 Ocak Salı günü, Maden-İş 14. Bölgec
MESS grevindeki fabrikaların işçileri bölg
başkanından grevler hakkında bilgi istedil
ve bazı talepler öne sürdüler. Bölge Başka
Celal Alçınkaya bunun üzerine "Çağıralı
merkezden gelsinler, onlara söyleyin" dec
Ertesi gün merkezden Şinasi Kaya bö
geye geldi. Demir Döküm işçilerine, MES
ile anlaştıkları noktaları açıklamaya başla
Uzun uzun insanların düşüncelerinin değiş
bileceğini anlattıktan sonra nihayet bakla
ağzından çıkardı: "Grup sözleşmesi işçiler
lehinedir. Biz daha önce buna karşıydı
Şimdi kabul ediyoruz. Bu aslında genel gr
hakkının da fiilen elde edilmesi demekti
dedi. Arkasından DGM'de atılanlar mese
sine geçti. "DGM'de atılanlar alınmayaca
Bu dosya kapandı. Sadece mahkum oln
yanların tazminatı ödenecek" diye açıkla
Daha sonra da Demir Döküm için kabul e
len çeşitli maddeleri saydı.
İşçiler Şinasi Kaya'nın sözlerine büy
tepki gösterdiler. Söz alanlar "Grup sözle
mesini kabul etmek ihanettir. Böyle bir ş
işçiler için yenilgidir. Bütün bunların soru
lusu Maden-İş Yürütme Kuruludur. Biz bu
ları onaylamıyoruz" dediler. Tepkilerin a
ması üzerine Şinasi Kaya "Evet, başarıd
demiyorum, ama yenilgi de denmemeli. N
başarı ne yenilgi" diye durumu kurtarm
istedi. Ama sözlerini kimseye dinleteme
İşçilerin büyük protestoları arasında toplan
bitti.
Hemen arkasından Sungurlar işçileri to
landılar. Şinasi Kaya'nın açıklamaları Su
gurlar işçilerinin daha da büyük tepkisi
karşılandı. Sungurların DGM'de atılan ba
temsilcisi, MESS grevinin başında savun
lan altı maddeyi tahtaya yazarak Şin
Kaya'ya "Şimdi bunlardan hangisini el
ettik?" diye sordu. Şinasi Kaya bu soru
gülerek geçiştirmeye çalıştı. Baştemsil
Maden-İş yöneticilerinin grevi başından be
baltaladıklarını bu yöneticilere artık hiç b
şekilde güvenmediklerini söyledi. Daha son
söz alan başka işçiler de Maden-İş yönetic
lerini, grevi satmakla suçladılar. Merkezdel
lerin ihanetlerini tek tek sayan bir işçi "B
yönetim kurulu başımızda oldukça hiç b
grev başarıya ulaşamaz. Bundan sonraki m
cadelelerin başarıya ulaşmasını istiyorsak, b
yönetim kurulunun devrilmesi gerekir" d
di. Bu sözler salondaki işçiler tarafından a
kışlarla karşılandı.
Şinasi Kaya bu tepkiler karşısında "M
den-İş yürütme kurulu üyelerini size geti
yim. İtirazlarınızı onlara yapın" diyerek bö
geden ayrıldı.
19 Ocak gecesi 14. Bölgeye bu sefer
Kemal Daysal geldi. Bölgede, henüz gre
çıkmamış olan İstanbul-İzmit Rabak
Elektrometal temsilcileri toplanmışlardı. K
mal Daysal, MESS ile yürürlük tarihlerin
birleştirilmesi konusunda anlaştıklarını,
kat bunun grup sözleşmesi demek olmadığ
nı iddia etti. Bunun üzerine Rabak İzmit ba
temsilcisi söz alarak "Bu şartları kabul etm
yoruz. Biz greve hazırız. Yürürlük tarihlerin
birleşmesi grup sözleşmesi demektir. Ne ş
kilde olursa olsun, biz buna karşıyız" de
Rabak İstanbul baştemsilcisi "Biz de mü
deleye hazırız" diye konuştu. Ondan son
bir işçi K.Daysal'a "Siz revizyonistsiniz.
çileri satıyorsunuz" diye bağırdı. DGM'
atılan Elektrometal baştemsilcisi de "Siz k
tıklarınızda otururken işçiler mücadele e
yordu" dedi.
Sonunda Kemal Daysal bütün bunla
"Ben ayrı ayrı konuşsam, hepinizi teker t
ker ikna edeceğimi düşünüyorum" diye c
vap verdi. İşçiler bu sözlere çok kızdılar. B
işçi "Siz bizi koyun yerine koyuyorsun
Çocuk gibi karşınıza alıp her şeyi kabul
tireceğinizi zannediyorsunuz" diyerek aya
kalktı, diğer işçilerin de kalkması üzeri
K.Daysal toplantıyı bitirdi ve çekip git
Bütün bu gelişmeler artık revizyonistl
rin işçiler üzerindeki baskı ve tehditlerin
sökmediğini, ihanetlerinin her gün daha g
niş kitleler tarafından kavrandığını göste
yor. Revizyonistlerin altı ay önce devrim
gazetelerde yer alan ve okunmasını bile y
saklamak istedikleri sözler, şimdi Maden-
salonlarında yüzlerine karşı haykırılıy
Onların kapattıklarını söyledikleri dosy
lar, DGM'de atılanlar, grup sözleşmesi ih
neti, Politika rezaleti, MESS vurgunu d
yaları asıl bundan sonra işçiler tarafınd
bir bir açılmaya başlanacak.
Şimdi, tabandaki işçinin revizyonist y
neticilerin yakasına yapışma dönemi baş
yor!

HÜKÜMET PROGRAMINDA İŞ GÜVENLİĞİ YOK!

Geçtiğimiz günlerde yeni hükümet programı açıklandı. Programın "Çalışanların Hakları" bölümünde, tüm çalışanların İş Kanunu kapsamına alınması, Tarım İş Kanununun çıkarılması, işsizlik sigortası kurulması, çocuk ve kadın işçilerin korunması gibi işçi sınıfımızın bazı önemli talepleri dile getiriliyor ve bu talepleri karşılamak için çalışılacağı belirtiliyor.

"Çalışanların Hakları" bölümünü okuyup sonuna geliyoruz; işçi sınıfının en acil talebinden, iş güvenliğinden tek kelimeyle söz yok. İş Kanununun değiştirilmesinden, 13, 17 ve 24. maddelerin kaldırılmasından, lokavtın yasaklanmasından bahsedilmiyor. Sanki bu program, her gün yüzlerce işçinin işten atıldığı,işsizliğin bir çığ gibi büyüdüğü bir ülkede yazılmamış. Sanki bu program, her gün bir fabrikanın kapısına daha kilit asıldığından ve yeni kapatma haberlerinin gazete sayfalarını doldurduğundan, sadece son üç ay için de 23 bin kişinin işten atıldığından habersizdir.

Bakıyoruz programın işçi sınıfı ile ilgili bölümü şöyle başlıyor:

"Emeğe büyük değer veren hükümetimiz, çalışanların haklarını korumayı, genişletip yaygınlaştırmayı ve toplumsal güvenlikten tüm yurttaşları yararlandırmayı görev saymaktadır."

Çalışanların haklarını koruyup, genişletmeyi görev bilen bir hükümetin ilk yapması gereken şey, işçi sınıfının "çalışma hakkına", ekmek parasını kazanma hakkına kavuşması için çalışacağını ilan etmek ve bunu programının temel taşlarından biri yapmak olmalıydı. Oysa bu program, iş güvenliği meselesinden tek kelimeyle bile söz etmiyor. Lokavtı yasaklamak yerine, sanki iyiye kullanılabilirmiş gibi "lokavt hakkının kötüye kullanılmasının önleneceğinden" bahsediyor. Ve bu haliyle hükümet programı, işçi kitlelerinin temel taleplerine cevap vermiyor.

DİSK'İN TALEPLERİ

İşçi sınıfının en acil talebini programına koymayı unutan sadece hükümet değil. DİSK Genel Yürütme Kurulu da, DİSK'in hükümetten taleplerini açıklayan demecinde, iş güvenliğinden, İş Kanununun değiştirilmesinden söz etmiyor.

400 bin üyeli bir işçi kuruluşuna, işçi sınıfının en acil talebini unutturan nedir? Bu, üzerinde durulması, tartışılması gereken bir konudur.

DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, Ecevit hükümetini DİSK'e danışmadan hükümet programı hazırladığı için eleştiriyor. Pekiyi Abdullah Baştürk talepler listesini hazırlarken kime danışmıştır? DİSK'li işçilere mi? Hayır. Eğer Baştürk DİSK'li işçilere danışsaydı, her gün kartını bulamama korkusu ile işine gelen, fabrikasının kapısına asılan bir lokavt kararıyla kış kıyamette sokağa atılan, tensikat bahanesiyle, hileli iflaslarla kapı önüne konan, patronların ve işçi düşmanı sendikacıların kara listesine girip açlığa mahkum edilen, tepesinde Demoklesin kılıcı gibi sallanan 13 ve 17. maddelerin tehditi altında çalışan işçi sınıfımıza danışsaydı, iş güvenliğini programına koymayı unutmazdı. Ama Baştürk, böyle yapmamış gitmiş, Hüsnü Dilli gibi bir işçi düşmanına danışmıştır. Bu yeminli işçi düşmanından, işçi sınıfının taleplerini yazıp rapor haline getirmesini istemiştir. Hüsnü Dilli gibi revizyonistler iş güvenliğini savunabilirler mi? Yıllardır fabrikalardaki devrimci işçileri patronlara listeler vererek 13. ve 17. maddeden attıranlar, bu maddelerin kaldırılmasından yana olabilirler mi? Elbette olamazlar. Onlar, 13 ve 17. maddelere patronlardan daha çok muhtaçtırlar. Fakat bazı DİSK yöneticileri hâlâ bu gerçeği kavrayamamakta ve revizyonist elebaşılardan raporlar isteyebilmektedirler. Bu anlayış değişmedikçe işçi sınıfının taleplerini dile getirmek, bu taleplere cevap vermek mümkün değildir.

Bir kere daha tekrarlayalım;

İşçi sınıfımız iş güvenliği istiyor.

Yarın işsiz kalma korkusu olmadan ekmek parasını kazanma hakkı istiyor.

13. ve 17. maddelerin İş Kanunundan çıkarılmasını, lokavtın yasaklanmasını,

Hileli iflasların ve sahte tensikatların önüne geçilmesini istiyor.

İşçilerin, "emekten yana" olduğunu açıklayan hükümetten de, sendikalarından da beklediği budur. Bu talep karşılanmadan, bu talebin karşılanması yönünde mücadele edilmeden işçi sınıfından yana olduğunu söylemek boş bir laf olarak kalmaktadır.

3,5 aylık kıyımın bilançosu:

23 153 işçi

Aşağıda, son 3 ay içinde çeşitli fabrikalardan, işyerlerinden atılan işçilerin listesini veriyoruz. Bu listenin her satırı işçi kıyımına gözlerini kapayıp kulaklarını tıkayanlara karşı iş güvenliği diye haykırmaktadır.

- Devlet Demiryollarından 9 bin işçi
- Elsel, Emas, Elba, Çelik Sanayi, Özköseoğlu, Türk Demir Döküm, Atlı Zincir, Ferro Döküm, Böhler Sert Maden, Belde San, Fer Döküm, Voltaş elektrik ve pancar Motor'da lokavtta olan toplam 6 600 işçi
- İstanbul Kazlıçeşme deri fabrikalarından toplam 1 100 işçi
- Adana Çukobirlik Tekstil Fabrikasından 1 090 işçi
- BMC'den 680 işçi
- Otosan'dan 700 işçi
- Mersin Karayolları 5. Bölge Müdürlüğünden 600 işçi
- Aşkale Linyit Ocaklarından 480 işçi
- Ankara Belediyesi Sular İdaresinden 450 işçi
- Bahariye'den 300 işçi
- Başka işlerde çalıştıkları gerekçesiyle MESS grevlerinden 300 işçi
- Çukurova Sıtma Eradikasyon Bölge Müdürlüğünden 297 işçi
- Betonaya Beton Direk Fabrikasından 217 işçi
- Desentaş 'tan 142 işçi
- Isı Cihazları Fabrikasından 113 işçi
- Karsan'dan 154 işçi
- Mako'dan 120 işçi
- Yıldız Vida'dan 130 işçi
- Adela Ayakkabı Fabrikasından 153 işçi
- Modern Kontrplast (Pelit Aslan)'dan 105 işçi
- Mustafa Nevzat İlaç Fabrikasından 111 işçi
- Atabay İlaç Fabrikasından 105 işçi
- Coşkunöz Otomotiv Yan Sanayiden 75 işçi
- Türk Traktör'den 70 işçi
- İzgi Asansör'den 40 işçi
- Aksu Sebzecilik İstasyonundan 40 işçi
- Ege Yıldız ve Ege Plast'tan 50 işçi
- Olmuk Mukavva'dan 50 işçi
- Omsas Kutu'dan 37 işçi
- Malatya Sümerbank Fabrikasından 30 işçi
- Elazığ Belediyesinden 37 işçi
- Ordu Belediyesinden 34 işçi
- Gemlik Belediyesinden 34 işçi
- Malatya Hekiman Belediyesinden 24 işçi
- İzmir Yeşilyurt Belediyesinden 25 işçi
- Nusaybin Belediyesinden 12 işçi
- Erzurum Aşkale Belediyesinden 4 işçi
- Sinop, ABD Üssünden 14 işçi
- İzmir Kauçuk Sanayiden 15 işçi
- Arev'den 15 işçi
- Telra Televizyondan 9 işçi
- İzmir Etap'tan 9 işçi
- İzocam'dan 8 işçi
- Kardeş Elektrik'ten 8 işçi
- Manisa Tek Tarım'dan 8 işçi
- Sincan Et Kombinasından 7 işçi
- Adana Teknik Ziraat Okulundan 7 işçi
- Protaş'tan 5 işçi
- Kızılay Etimesgut Depolarından 5 işçi
- Antalya Pamuklu Dokumadan 1 işçi

Ayrıca Kartal'da Oralit Fabrikasında üretim tamamen durunca işçiler mecburi izine çıkartıldılar. İskendurun'da Akala Tekstil Fabrikasından işçiler tazminatsız olarak işten atıldılar. Asgari ücretin yükseltilmesinden sonra çeşitli şehirlerde birçok kapıcı işten atıldı... Ve daha bilmediğimiz, tespit edemediğimiz yüzlerce işten atmalar...

Yıldız Vida işçileri

"MADEN-İŞ YÖNETİCİLERİ BİZİ 1,5 MİLYONA SATTI"

Küçükköy Yıldız Vida Fabrikasında 130 işçiydik. Hep birlikte Maden-İş Sendikasına girmeye karar verdik. Maden-İş Birinci Bölgeye gidip sendikacılarla konuştuk. Bize, "Oraya girmeyi daha önce birkaç defa denedik, olmadı. Siz becerebilirseniz üye kaydedin" dediler. Kendileri hiç ilgilenmediler.

Biz arkadaşların çoğunluğunu sendikaya üye kaydettik. Patron durumu anlayınca üç kişiyi işten attı. Yılmadık, mücadele ettik. "Atılanları da aldıracağız" dedik. Patron bizi bölmek istedi. "Sendikadan vazgeçin, saat ücretlerinize 10 lira zam yapayım" dedi. Biz kabul etmedik. Bir arkadaşı daha işten attı.

Sendikaya, topladığımız imzaları verdik. Bölge Çalışma Müdürlüğüne müracaat edip yetki almasını istedik. Maden-İş'tekiler bize "Bir kaç gün bekleyin" dediler. Bunun üzerine kendimiz Bölge Çalışma'ya gittik. Uğraştık. Bir süre sonra yetki çıktı. Yetkiyi kendi elimizle alıp sendikaya götürdük.

Maden-İş yöneticileri toplu sözleşme için gelmediler. Bizi altı gün oyaladılar. Sendikaya gittik. "Niçin gelmiyorsunuz?" diye sorduk. Bizi "Bugün, yarın" diye oyaladılar.

Sonunda patron "fabrikayı kapatıyorum, tazminatlarınızı alın gidin" dedi. Sendikaya telefon ettik. Alay eder gibi bize şunları söylediler." Şimdi gelip patronla protokol imzalayacağız. Fabrikayı açınca sizi yeniden işe alacak. Siz şimdi tazminatlarınızı alın gidin, yoksa kanunsuz duruma düşersiniz!"

Aynı gün fabrikaya bir İGD'li geldi. "Şimdi sendika gelecek. Sözleşme imzalayacak" diye yalan söyledi. Dövecektik,zor kaçtı. Saatlerce fabrikanın önünde, soğukta bekledik. Sonunda tazminatlarımızı alıp gitmek zorunda kaldık.

Daha sonra Maden-İş yöneticilerinin patrondan 1,5 milyon lira alarak bizi sattığını öğrendik. Fabrika kapanmadı. Patron isim değiştirip yeni işçi alarak üretime devam etti. Şimdi işçileri Tek Met-İş'e kaydediyor. Maden-İş'in revizyonist yöneticilerinin bize yaptıklarını unutmayacağız. Şimdi onları daha iyi tanıdık. Size yazıyoruz ki tanımayanlar da tanısın.

Yıldız Vida'dan
Bir Grup İşçi

Doğu Perinçek

VE A

"PROLETER DEV

YAR

"Ve ülkemizde de güçlü bir proleter devrimci hareket doğdu."

H.Yolu'nun "Devrimci Teori" adıyla çıkardığı derginin 23. sayfasında okuyoruz bu cümleyi. Yazar, bu cümleye kadar 1970 yılı öncesinde TİP oportünist kliği ile devrimciler arasındaki mücadelenin boş bir "gürültü" olduğunu ispat etmeye çalışıyor. H.Yolu şefine göre bu mücadele, iki revizyonist akım arasındaki bir mücadele idi. Her iki tarafın da "Marksizmle uzaktan yakından bir ilgileri yoktu". (s.16) "Her iki akım da kaba materyalistti." (s.16) Onlar arasındaki tartışma "burjuva parlamentarizmi ile devlet darbeciliği arasındaki bir tartışmaydı". (s.14) Her iki tarafta yer alanlar da "burjuva sosyalistleriydi". (s.19) "Her iki akım da Kruşçevci modern revizyonizmin ülkemizdeki uzantılarıydılar." (s.20)

İşte bu "Kruşçevci revizyonistler" arasındaki mücadelenin sonunda birden gökten bir emir nazil oluyor ve ortaya bazı devrimciler çıkıyor. Bu devrimciler gökten zembille mi iniyorlar, burası bir muammadır.

"Devrimciler" aniden "modern revizyonizmin etkisinden kurtulmak için" savaş vermeye başlıyorlar. Nasıl oluyor, kim söylüyor onlara modern revizyonizme karşı savaşmalarını, istihareye yatıp rüyalarında mı görüyorlar, yoksa aniden beliren bir ak sakallı ihtiyar mı onlara bu öğüdü veriyor? H.Yolu'nun "diyalektik materyalist" yazısında bu sorular da esrara gömülüdür.

Masal devam ediyor: "Devrimciler... birçok olumsuz tecrübeden de ders alarak, büyük ilerlemeler kaydediyorlar". Bu dersleri nasıl çıkarıyorlar? Yüreklerine mi doğuyor, yoksa ilham mı geliyor? Bütün bunlara "Allahın işi" deyip geçmekten başka bir çare gözükmüyor H.Yolu şefinin yazısında.

Ve böylece "proleter devrimci hareket" doğuyor. Eşi görülmemiş bir yaratık bu: Doğuştan "güçlü", tıpkı Oğuz Han gibi. Anasının sütünü yedi gün emiyor ve sekizinci gün "bana atımı getirin" diyor. Sadağını takıp kılıcını kuşandıktan sonra doğru ormandaki ejderhayı öldürmeye!

İşte H.Yolu şeflerinin "proleter devrimci hareketin doğuşu" ile ilgili fevkalade "diyalektik" ve son derece "materyalist" tahlilleri budur. Buna benzer hikayeleri insanlar binlerce yıldır kutsal kitaplarda okumaktadır: Allah "ol" dedi ve Adem aleyhisselam oldu.

Adem'in yaratılması ne kadar "diyalektik materyalist" ise, H.Yolu şeflerinin "çarpık saflaşma" ve "proleter devrimci hareketin doğuşu" teorisi de o kadar diyalektik materyalisttir. "Geçmişi Olmayanın Geleceği De Olamaz" başlıklı yazıda bu konu üzerinde yeterince durmuştuk. (Bkz. Proleter Devrimcilerin Birliği, AYDINLIK Yayınları) Bu nedenle fazla uzatmayacak, fakat bazı noktalara dikkat çekeceğiz.

Öncelikle belirtelim ki, devrimci hareket TİP yönetici kliğinin oportünizmine karşı mücadeleden geçmeseydi, bugün olduğu yere gelmezdi. TİP'in oportünist yöneticilerine karşı mücadele, devrimci hareketin tarihinde 1960'lardan sonraki ilk önemli iki çizgi mücadelesiydi. Bu mücadele, devrimci hareketin gelişmesinde belli bir dönem motor görevi yaptı. Daha sonraki bütün iki çizgi mücadeleleri bu mücadele temelinde gelişti. H.Yolu şefinin de itiraf ettiği gibi, bugün Üçlü Blokla AYDINLIK'ın proleter devrimci çizgisi arasındaki mücadele de aynı mücadelenin devamıdır. Ama gereksiz bir tekrarı değildir, daha yukarı düzeydeki devamıdır.

TİP oportünizmine karşı mücadele, acaba H.Yolu şeflerinin iddia ettiği gibi "gürültü" ve boş bir tartışma mı idi? Gerçekler bunun tam tersini gösteriyor. Bugün proleter devrimcilerin savunduğu ve kendisini ezerek kabul ettirmiş olan birçok temel fikir o mücadelede oluştu. Parlamentarizmin mahkum edilmesi, milli demokratik devrim aşamasında olduğumuz, emperyalizme karşı uzlaşmaz tutum, kitle mücadelelerine önderlik etmek ve Marksist ustaların incelenmesini teşvik hep o dönemin kazançlarıdır. Bunlar az önemli şeyler midir?

TİP oportünizmine karşı mücadelenin kazançlarını tutarlı bir şekilde savunan Proleter Devrimci AYDINLIK, bu sayede modern revizyonizme karşı açık ve kararlı bir mücadele başlatabilmistir. Tarih 1969 sonu ve 1970 başıdır. "Hafıza-i beşer nisyan ile malüldür" derler. İşte bazılarının bugün hatırlayamadığı tarihte, yani Necmi Demir'in "Aren-Boran oportünizminin iflah olmaz takipçisi olduğu" gerekçesiyle Dev-Genç'ten çıkarıldığı 1969 Ekim kongresinde proleter devrimciler de Sovyet modern revizyonizmine karşı açık mücadeleyi başlatmışlardı.*

Demek ki, modern revizyonizme karşı mücadele, H.Yolu şeflerinin iddia ettiği gibi gökten emir olarak inmedi. Modern revizyonizme karşı açık mücadele, TİP'in oportünist yöneticilerine karşı mücadelenin bir devamı ve tutarlı bir sonucuydu. Bizzat TİP oportünistlerine karşı mücadele de, modern revizyonizme karşı mücadelenin bir parçasıydı. O zaman devrimcilerin birçok hatalı görüş taşıması bu gerçeği değiştirmez. Dünyada her şey, geçmişi ve geleceği ile birlikte incelenir. TİP oportünizminin devamı ortadadır. TİP oportünizmine karşı mücadelenin devamı da gün ışığı gibi aydınlıktadır.

TİP'in oportünist yöneticileriyle devrimciler arasındaki çelişmenin bir yanı revizyonizm yönünde hareket ederken, diğer yanı devrimci yönde hareket etmektedir. TİP yönetici kliğinin revizyonizmi zamanla daha da koyulaşmış, devrimci yön ise çeşitli iki çizgi mücadelelerinde hatalarından daha da arınmış ve Marksist temellerini sağlamlaştırmıştır. AYDINLIK'ın 1968 Kasımında çıkan ilk sayısındaki platformunu inceleyelim. Bu platform, modern revizyonizmi açıkça mahkum etmemekle beraber bütün temel meselelerde modern revizyonizme karşı dünya çapında savunulan Marksist–Leninist tezleri savunmaktadır.

Karga yumurtasından bülbül çıkmayacağı gibi bülbül yumurtasından da karga çıkmaz. H.Yolu şefleri ise, bunun tersini iddia ediyorlar. Onlar, AYDINLIK'ın ezici ideolojik mücadelesi sonucu en son şu safsatayı ileri sürmüşlerdi: AYDINLIK "revizyonist

temelde proleter devrimci" imiş! Dam
şında saksağan! Temelde olmayan bir
nasıl oluyor da niteliği belirliyor? Bu
açıklayabilmek için gene ilahi bir ku
te ihtiyaç var.

AYDINLIK'ın temelinde Şefik Hü
nün proleter devrimci çizgisine bağ
vardır ve bunun gereği olarak TİP yö
tici kliğinin revizyonizmine karşı mü
dele vardır. İşte AYDINLIK bu te
üzerinde ilerledi ve Türkiye'de mod
revizyonizme karşı mücadele bayra
açtı. H.Yolu şefleri işte bu gerçeği g
lerden gizleyebilmek için her şeyi il
kudrete bağlayan masallar yazmak
runda kalıyorlar.

H.Yolu'nun şefleri Aren-Boran rev
yonistlerini en en son terk edenlerdi. Bu
lardan bazıları 1969 Ekimindeki Dev-Ge
kongresinde, Aydınlıkçıların karşı çıkm
larına rağmen Dev-Genç'ten ihraç ed
mişlerdi. Bu tarihten bir süre sonra
lar, TİP oportünizmini açıkça mahk
eden bir özeleştiri yapmadan, kapağı M.
li revizyonistinin yanına attılar. Daha d
rusu, Aren-Boran oportünistlerinin yanın
savundukları fikirleri, bu sefer de İlke
Birlik Cephesinde savunmaya devam etti
Hatta birçok devrimci onların TİP opor
nistlerini terkettiğini, gazetelerde "ya
lanan Mahir Çayan hücresi" başlığı alt
daki resimlerini gördüğü zaman öğren
Lenin, terörizm için "baş aşağı çevrilm
ekonomizm" demişti. Onların yaptığı iş
Aren-Boranların ekonomizmini baş aşa

AYDINLIK'

Stalin'den

AYDINLIK'ın 80. sayısında yayınla
Kervanında" başlıklı yazıda 1 nolu
"yalan" olduğu iddia edildi. İddiada
Blokun çeşitli yerlerdeki sözcüleri.

AYDINLIK'ın sözü geçen yazısında S
mektedir:

"Savaş sırasında ve savaştan sonra
kendi genç kapitalizmleri doğmuş ve y
lerle pazarlarda başarıyla rekabet eder
uğruna verilen mücadeleyi keskinleştirm
(AYDINLIK, Sayı 80, s.6)

Dipnotta yukardaki sözlerin "SBKP
da yer aldığı belirtilmektedir. Üçlü Blok
tırmak gereğini duymaksızın alıntının "y
"Stalin'in böyle bir şey söylemediğini"
rarak iddia ettiler.

Stalin'den alınan bölüm, dipnotta d
16. Kongre Raporunda" yer almakt
12. cildinin Almanca baskısının 217. say
Bu cilt, 1954 yılında "Dietz Verlag" tar
Biz, okuyucularımızın inceleyebilmesi iç
dığımız bölümlerin Türkçe çevirilerindek
veriyoruz. Bu amaçla koyduğumuz dipn
"Leninizmin Sorunları" adlı kitapta yer
kitapta 17. ve 18. Kongre Raporları
Raporu ve dolayısıyla söz konusu alıntı
numara karışıklığından doğmuştur. Düzel

LAH
İMCİ HAREKETİ"
TTI!

ıvirmek olmuştu. Fakat özlerini değiş-
mediler. Bu yüzden onlar, hâlâ Boran re-
zyonizmini kurtarmaya çalışıyorlar.
Her iki taraf da "revizyonist" olunca,
Aren-Boranların yanında yer almış-
uz, ha onlara karşı mücadele etmişsi-
z, ne fark eder? Bunlar, kendilerini
mize çıkarmak uğruna devrimciliği ba-
maya uğraşıyorlar. Başka kisveler al-
ıda Boran revizyonizminin intikamını
mak peşinde koşuyorlar. Bütün bunlar,
ıların bugün yürüdükleri yolu da açığa
ırmaktadır.

H.Yolu şefleri TİP oportünizmine karşı
ıücadele döneminin tartışma konuların-
an hiç hoşlanmıyorlar. Bu tartışmalar ku-
ı "gürültü" imiş. Bir kere o zaman tartış-
ıa "Türkiye kapitalist mi, yoksa feodal mi"
oktasında yoğunlaşmadı. Yeni arkadaşlara
alan söylemenin alemi yok! Bütün dergiler
e yazılar duruyor. O zaman ideolojik mü-
ıdele şu noktalarda yoğunlaşıyordu:

1. Parlamenter yol mu, devrim yolu mu?
2. Türkiye "sosyalist devrim" aşamasın-
a mıdır, milli demokratik devrim aşama-
ında mıdır?
3. ABD emperyalizmine karşı uzlaşma
ıı, kararlı mücadele mi?
4. Kitle mücadelesini "faşizm geliyor"
eorisi ile bastırmak veya kitle mücadelesine
ınderlik etmek.

Diğer bütün ideolojik mücadele konuları,
ıu noktalar etrafında dönüyordu ve her
lört konu da birbirine sımsıkı bağlıydı.

H.Yolu şefleri, o zaman Türkiye ile ilgili "araştırma ve incelemelerin ortalığı kapladığından" şikayet ediyorlar. Keşke devrimciler bunu layıkıyla başarabilselerdi. Türkiye Marksistlerinin görevi, Marksizmi yaşadığımız toplumun gerçeğine uygulamak değil de nedir? Her ülkedeki Marksistlerin çözmeleri gereken ilk mesele, yaşadıkları toplumun gerçeğini tespit etmektir, yoksa soyut "teorik" gevezelik yapmak değil!

Henüz "Marksizmin ABC'sinden haberi olmayanlar" o tarihte iki çizgi mücadelesinde saf tutmaya zorlanmışlar! Şefler bundan da yakınıyorlar. Elbette öyle olacak. Çünkü "Marksizmin ABC'sinden haberdar olmak" demek, o günün iki çizgi mücadelesinde doğru safta yer almak demektir. Biricik ölçü budur.

H.Yolu şefleri, bütün oportünistler gibi, "aşamalı bilinç" teorisini savunuyorlar. Yani devrime katılanlara ilkönce Marksizmin ABC'sini öğretmeli ve sonra da onlardan oportünizme karşı çıkmaları istenmeli! Oportünizme karşı mücadele etmeden, Marksizmin ABC'si değil, tek bir noktası bile öğrenilemez. Marksizm, sınıf mücadelesi içinde, özellikle de oportünizme karşı mücadele içinde öğrenilir. Devrimciler, gençlere TİP oportünizmine karşı çıkmayı değil de, "Marksizmin ABC'sini" öğretselerdi ne iyi olurdu! O zaman TİP oportünizminin bazı takipçileri kılık değiştirmek zorunda kalmazlardı.

Doğru çizgi yanlış çizgilerle mücadele içinde gelişir. Mutlak doğru yoktur. Doğru çizgi yanlışla bir arada bulunur ve yanlış çizgi ile mukayese edilerek tespit edilir.

H.Yolu şefleri, yalnız Aren-Boran oportünizmine karşı mücadeleyi değil, bütün iki çizgi mücadelelerini reddediyorlar. Onlara göre bütün bu mücadelelerdeki saflaşmalar "çarpık" tır. İki yan da revizyonisttir. Ta ki kendileri gökten ininceye kadar.

H.Yolu şefleri çelişmelerin iki yanını da eşit ve aynı görmekle metafiziğin içine gömülüyorlar. Böylece hareketi ve gelişmeyi reddediyorlar.

Y.Demir-İ.Bilen revizyonist kliğine karşı mücadele, TİP'in oportünist yöneticilerine karşı mücadele, M.Belli'nin başını çektiği İlkesiz Birlik Cephesine karşı mücadele, maceracılığa ve Kaypakkaya'nın tasfiyeciliğine karşı mücadele, TSİP revizyonizmine ve en son Üçlü Blokun revizyonizme teslimiyet çizgisine karşı mücadele, bütün bu mücadeleler, 1960'tan sonra devrimci hareketin gelişmesinin motoru olmuştur. Bu mücadelelerde çelişmenin her iki yönünü eşit görenler, revizyonizmin gizli savunucularından başkaları değildir. "Çarpık saflaşma" teorisi, bu mücadelelerin ideolojik kazançlarına karşı revizyonist bir direniştir. Ve bu direniş umutsuzdur.

Doğru ideolojik ve siyasi çizgide birleşmek, ancak bu çizgiyi oluşturan geçmiş mücadelelere sahip çıkmakla mümkündür. H.Yolu şefleri bugün lafta savunmak zorunda kaldıkları devrimci görüşlerin temeline dinamit koymaya çalışıyorlar. Cepheden hücumla yıkamadıkları Marksizmi, kökünü keserek, temelini dinamitleyerek yıkmaya çabalıyorlar. Onlar doğruları hiç bir zaman kökleriyle kabul etmediler. Bugün büyük öğretmen Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisine yöneltikleri sinsi saldırı da buradan geliyor. Onlar Marksizmi kökünden benimsemedikleri sürece her yeni mücadelede revizyonizmin safında yer alacaklardır. Onları her seferinde revizyonizmin yanına çeken hastalık, kıvırtarak ve zikzaklar çizerek düzeltilmez. Bu hastalıktan kurtulmak için bütün geçmişi ele alan köklü bir özeleştiri gerekir. O zaman bencillik kaybeder, Marksizm kazanır. Eğer düzeltme cesaretini gösterebilirlerse, insanların çizgi hataları yapmaları o kadar önemli değildir. Kötü olan, bencil bir tutumla oportünizme sarılmak ve iflah olmaz bir karakter kazanmaktır. H.Yolu'nun başını çekenler için tek bir devrimci çıkış yolu vardır: Geçmişteki iki çizgi mücadelelerinin devrimci kazançlarına şevkle sarılmak, dürüst bir özeleştiri yaparak tek tek AYDINLIK'ın proleter devrimci saflarına katılmak. Onların en fazla ders çıkarmaları gereken şey, geçmişte köklü bir özeleştiri yapmamış olmalarıdır.

DİPNOT:
*Aydınlıkçılar kongrede bu ihraçlara karşı çıktılar. Genç insanları 'oportünist' diye damgalayarak örgütlerden atmak yerine, revizyonizme karşı ideolojik mücadele vererek onları eğitmek ve devrime kazanmak gerektiğini savundular. Dikkat çekici olan, ihraçların en hızlı taraftarlarının aynı zamanda Aren-Boran oportünizmine karşı ideolojik mücadele vermeyenler olmasıdı. Maceracılar, hemen bütün temel meselelerde Aren-Boran'ın ideolojik tutumunu alıyorlar ve oportünizme karşı mücadelenin de adam döverek ve örgütten atarak yürütüleceğini savunuyorlardı.

80. sayısındaki
ntı üzerine

ıfiyeciler Brejnev'in
gösterilen alıntının
ır Üçlü Oportünist

ı sözlerine yer veril-

ve bağımlı ülkelerin
eski kapitalist ülke-
ş ve bu da pazarlar
ırmaşıklaştırmıştır."

Kongresine Rapor"
eri bu Raporu araş-
e "sahte" olduğunu,
yerde gürültü kopa-

diği gibi "SBKP(B)
alin'in "Eserleri"nin
işesini yayınlıyoruz.
Berlin'de basılmıştır.
cı dil eserlerden al-
ni belirtmeye önem
Kongre Raporunun
yazmıştık. Oysa bu
ıkta, 16 Kongre
amaktadır. Bu hata,
ileriz.

Politischer Rechenschaftsbericht an den XVI. Parteitag 217

nialen und abhängigen Ländern erschüttert haben, daß die Autorität des Imperialismus in diesen Ländern schon untergraben ist, daß er nicht mehr die Kraft hat, in diesen Ländern auf die alte Art zu wirtschaften.

Das bedeutet weiter, daß während des Krieges und nach dem Kriege in den kolonialen und abhängigen Ländern ein eigener junger Kapitalismus entstanden und herangewachsen ist, der mit den alten kapitalistischen Ländern auf den Märkten erfolgreich konkurriert und dadurch den Kampf um die Absatzmärkte verschärft und kompliziert.

Das bedeutet schließlich, daß der Krieg den meisten kapitalistischen Ländern ein schweres Erbe in Gestalt der chronischen Unterbelastung der Betriebe und des Vorhandenseins von Millionenarmeen [illegible] lassen hat, die sich aus Reservearmeen [illegible]

ELAZIĞ'IN YOKSUL FEVZİ 20.000 LİRA

Geçen hafta içinde elimize geçen bağışların toplamı 336 323 lirayı buldu. Bu bağışların illere göre dağılımı şöyle: İstanbul: 116 517, Ankara: 60 530, İzmir: 21 400 G.Antep-K.Maraş: 14 000, Diyarbakır: 11 120, Erzincan: 7 000, Adana: 5 500, Osmaniye (Adana): 1 500, Elazığ: 5 500, Devrek (Zonguldak): 5 000, Köln'den bir işçi: 3 500, Trabzon: 3 020, Ünye (Ordu): 2 565, Fatsa (Ordu): 435, Balıkesir: 2 800, Bolu: 2 732, İskilip (Çorum): 2 600, Konya: 2 500, Kayseri: 1 050, Pınarbaşı (Kayseri): 1 100, Yahyalı (Kayseri): 350, Bingöl: 2 000, Varto (Muş): 1 785, Niğde: 1 750, Bilecik: 1 200, İnebolu (Kastamonu): 1 200, Kars: 1 000, Eskipazar (Çankırı): 805, Tunceli: 750, Muğla: 705, Bursa: 400, Gebze (Kocaeli): 320, bağışlanan eşya satışından: 53 689.

Bugüne kadar gelen bağışların toplamı 5 542 972 lirayı buldu. Bağışların illere göre dağılımı da şöyle:

İSTANBUL	1 290 592
ANKARA	1 005 931
İZMİR-MANİSA	584 687
G.ANTEP-K.MARAŞ	248 682
TUNCELİ	110 750
ADANA	105 390
(Ceyhan: 21 600, Kadirli: 4 050)	
BOLU	86 507
(Düzce: 69 415, Mengen: 12 000)	
TRABZON	83 590
BURSA	62 700
ANTALYA-GAZİPAŞA	56 345
İÇEL	55 915
(Tarsus: 19 000, Silifke: 16 765, Anamur: 1 800)	
ISPARTA-DENİZLİ	53 705
DİYARBAKIR	52 620
MALATYA	46 046
MUĞLA-AYDIN	45 755
ELAZIĞ	40 500
ZONGULDAK	33 560
(Devrek: 20 000, Karabük: 10 000)	
KONYA	29 475
(Cihanbeyli: 2 500, Karaman: 2 500)	
HATAY	24 925
(İskenderun: 7 865, Samandağ: 16 320)	
ORDU	19 150
(Gölköy: 5 220, Akkuş: 5 020, Ünye: 5 115, Fatsa: 2 850)	
SİVAS	18 640
(Divriği: 13 400, Kangal: 1 500)	
ÇANAKKALE	17 258
(Biga: 16 925)	
ERZİNCAN	17 000
SAMSUN	16 431
BALIKESİR	11 575
KOCAELİ	10 194
(Kandıra: 5 000)	
KAYSERİ	8 500
(Yahyalı: 2 850)	
ESKİŞEHİR	6 750
KARS	6 500
ÇORUM	5 425
(İskilip: 4 125)	
YOZGAT	4 840
EDİRNE	4 500
İNEBOLU (Kastamonu)	4 400
RİZE	3 230
AFYON	3 180
BİLECİK	2 400
(Bozüyük: 1 200)	
TOKAT	2 310
BİNGÖL	2 000
GAZİOĞLU KÖYÜ (Tekirdağ)	1 995
VARTO (Muş)	1 785
NİĞDE	1 750
BURDUR	1 710
GİRESUN	1 505
ESKİPAZAR (Çankırı)	1 055
AMASYA	1 040
UŞAK	770
AĞRI	500
VAN	360
KIRKLARELİ	250
ADAPAZARI	200
KÜTAHYA	100
YURT DIŞI	483 500
BAĞIŞLANAN EŞYA SATIŞINDAN	864 494
TOPLAM	5 542 972

İSTANBUL

İKİ FABRİKADAN 1800 LİRA TOPLADIK

Biz, Çerkezköy Profilo Peg, Pemko ve AEG işçileri olarak çıkacak olan günlük gazetenin bizim sorunlarımıza da yer vermesini bekliyoruz. Patronların ve revizyonist Maden-İş yöneticilerinin baskılarını anlatmasını istiyoruz. Peg ve Pemko'dan topladığımız 1 800 lirayı gönderiyoruz. 5 000 lira olan hedefimize kısa zamanda ulaşabileceğimize inanıyoruz.

Çerkezköy AEG, Peg ve Pemko'dan İşçiler

SAMSUN

25 ASKER 1 300 LİRA GÖNDERİYORUZ

Bizler HALKIN SESİ okuyan askerleriz. Bağış kampanyasına biz de katılıyoruz. Bir ayda 25 askerden 1 300 lira topladık. Arkadaşlar harçlıklarından keserek bağışta bulundular. Önceden revizyonistlerin etkisinde kalan iki arkadaşımız da yardımda bulundu. Bir ay içinde 1 000 lira toplamayı amaçlıyoruz. Bazı arkadaşların 3? lira olan maaşlarını, gazeteye bağışlamaları için çalışacağız.

Günlük gazetenin askerlerin sorunlarıyla ilgileneceğine, ordu içinde milli savunmaya ters düşen durumlarla mücadele edeceğine inanıyoruz.

25 Subay, Assubay ve Er

ELAZIĞ

FEVZİ ÇAKMAK MAHALLESİNDE 20 BİN LİRAYI AŞTIK

Kampanyayı Fevzi Çakmak Mahallesinde sürdürüyoruz. İlk başta koyduğumuz 20 bin liralık hedefi aştık. 1600'den fazla kimseye Gazetemizi anlattık. D.Yol ve H.Kurtuluşu'nun engelleme çabalarına rağmen, halk kampanyayı ilgiyle karşılıyor. D.Yol'cular "Bunlar Türkeşçidir, bağış yapmayın" gibi yalanlarla çalışmamızı engellemeye çalıştıkları halde, kendi aileleri bile bize destek oldu. D.Yol'cu birisinin babası 500, bir diğerininki 100 lira vererek kampanyaya katıldı. Oportünistler ve maceracılar, halka güvenmedikleri için, emekçilerin kampanyamıza nasıl candan katıldığını da anlamıyorlar. Onlar "Fevzi Çakmak'tan 300 lira toplayın kellemizi keseriz" diyorlardı. Sonradan işi "Aydınlıkçılar kızların çeyizlerini çalıyorlar" demeye kadar götürdüler. Mahalle halkı bunların gerçek yüzünün ne olduğunu bu kampanya sırasında daha iyi anladı.

Bir hamal 50 lirasını vererek kampanyaya katıldı. Karısı ve kendisi bu yolda canlarını bile vereceklerini söylediler. Bir başka hamal, komşusundan borç alarak 50 lira verdi ve "Her zaman yanınızdayım, hiç bir şeyim olmasa, küreğimle savaşırım" dedi. Bir dede, hakim sınıfları temelsiz bırakmak için halkla kaynaşmak gerektiğini söyleyerek 100 lira bağışladı. Avrupa'dan izine gelen işçiler de kampanyaya katılıyorlar.

Elazığ'dan Devrimciler

ADANA

Ceyhan'da ve köylerinde kampanyayı sürdürüyoruz. Kurban Bayramında 5 200 liralık deri topladık. Yedi çırçır işçisi 1 200 lira bağışladı. Kız arkadaşlar çeyizlerini, altın kolye ve küpelerini verdiler. Kampanya devrimcilerin toparlanmasına hizmet ettiği gibi, sıradan emekçilerin harekete geçmesini ve ön plana çıkmasını da sağladı. Bir düğünde, makbuzla 2 bin liranın üzerinde bağış topladık. Ayrıca "Kemalist Devrim" kitabı ile HALKIN SESİ'nin son sayısını gazete için açık artırma ile 1 420 liraya sattık.

Ayrıca Ceyhan Belediye Başkanı Gazetemiz için 2 bin lira bağışladı. CHP'li yönetici ve delegeler de bağış yaptılar.

Ceyhan'lı Devrimciler

ANKARA BÜROSU ÇALIŞMALARINI ANLATIYOR

Kızılay'ı Ankara'nın merkezi olarak kabul edenlere hak vermek gerekir. Ankara'yı bir baştan bir başa kateden iki ana cadde, Kızılay'da kesişiyor. Bunlardan Gazi Mustafa Kemal Bulvarına girip Maltepe'ye doğru yürüyenler, soldan üçüncü sokağın adının Menekşe olduğunu bilirler. Bu sokaktaki 33/5 numaralı büroda yeni bir heyecan yaşanıyor.

Bu heyecan, AYDINLIK Ankara Bürosu olmanın gururuyla bütünleştiğinde, fedakarlık ve halka hizmet olarak ortaya çıkıyor.

Büromuzda her şey halkın malı. Masadan daktiloya, toplu iğneden fotoğraf makinasına kadar her şey bağış. Büyük bir çalışma masası ile dolabı, bir CHP milletvekili bağışladı. Oturduğumuz sandalyeler bir otelin, konuk odasının malzemeleri ise bir kafeteryanın bağışı. Diğer masaları, malzemelerini temin ederek biz yaptık. İnşa çalışmalarına bütün arkadaşlar katıldı.

Her sabah 8:30'da büromuz bütün çalışanlarıyla görevine başlıyor. Önce günlük gazeteleri okuyoruz. Saat 9'da hazırladığımız gündem gereğince çalışmalara başlıyoruz. O gün görüşme yapan, haber izleyen arkadaşlarımızın dışında kalanlar, deneme mahiyetinde haber yazıyorlar. Saat 13:00-16:00 arası ise büro dışındaki ilişkileri kurma, sağlamlaştırma çalışmaları için ayrıldı.

Saat 16'da günlük gazeteyle ilgili eğitim çalışması başlıyor. Bir haftadır sürdürdüğümüz bu program tamamlandı. 23 Ocak Pazartesi gününden itibaren fotoğrafçılık kursu göreceğiz.

Gazetemizin bürosunu gezmek için gelen arkadaşların gördüğü gibi, ikinci kattayız. Kapıdan ilk girilen bölüm koridor. Sağda iki bölme var. Mutfağı karanlık oda olarak kullanıyoruz. Koridoru geçtiğimizde konuklarımız için ayrılan odaya giriliyor.

En dipteki odamız ise büronun en canlı yeri. Haber merkezimiz burası. Muhabirlerimizden gelen bilgiler, toplanan istihbaratlar, telefonla alacağımız haberler, burada değerlendirilecek ve Gazetemizin merkez bürosuna, oradan da AYDINLIK olarak halkımızın eline ulaşacak.

Haber merkezimizde şimdilik dokuz arkadaş çalışıyor. Daha önce memur mücadelesinde önemli görevler alan bir arkadaşımız büro sorumlusu olarak görev aldı. Dışişleri muhabirliği görevini asistan arkadaşlarımızdan biri, Parlamento çalışmalarını ise eski TRT kameramanlarından bir arkadaş yürütüyor.

Meslek muhabiri arkadaşımız eski bir memur, işçi-sendikalar ve semtler muhabirimiz ise gazetecidir. Gençlik muhabirimiz öğrenci, ekonomi muhabirimiz iktisatçı, sanat muhabirimiz ise sanatın her dalıyla ilgili komple bir sanatçıdır. Ayrıca teknik konularda bilgi sahibi de olan foto muhabirimiz, büro görevlisi bir çalışanımız, kısa bir süre sonra görevine başlayacak spor muhabirimiz ile bir de daktilografımız var.

En küçük üç arkadaşımız 19, en yaşlımız olan ekonomi muhabirimiz ise 33 yaşında. Büromuzun yaş ortalaması 25.

ÇAKMAK MAHALLESİ HALKI BAĞIŞ YAPTI

BAĞIŞ ADRESİMİZ

Leyla Yurdakul
İş Bankası Cağaloğlu Şubesi
Hesap No: 6137Y
İSTANBUL

Şehit devrimci Ali Rıza Yerli'nin ailesi "GAZETEYİ İÇTEN DESTEKLİYORUZ"

Ben, 22 Ocak 1977 günü şişlenerek öldürülen Ali Rıza Yerli'nin kız kardeşiyim. Günlük gazetenin çıkmasını bütün aile çok istiyoruz. Arkadaşlar bize gelip bu haberi verdiklerinde çok sevindik. O gün imkanlarımız ölçüsünde bağış kampanyasına katıldık. Yani kampanyaya ilk katılanlardan olduk. Kurban Bayramında derilerimizi de arkadaşlara verdik. Gazetenin çıkmasını ailece en içten şekilde destekliyoruz. Bütün halkımızın katkısıyla başarıya ulaşacağına inanıyoruz. Eğer Ali Rıza da hayatta olsaydı bugün bütün çalışmalarını bu görevi yerine getirmek için yürütürdü. Zaten faşistler kardeşimi yurtsever, devrimci, halkını seven bir insan olduğu için öldürdüler. Çıkacak olan gazetenin şehit edilen devrimcilerle ilgili yazılar yayınlamasını, ölüm yıldönümlerinde onları anmasını istiyoruz.

BİNGÖL

ÇETİN KIŞ ŞARTLARINA RAĞMEN KAMPANYAYI SÜRDÜRÜYORUZ

Bir haftada topladığımız 2 bin lirayı gönderiyoruz. Çetin kış şartlarına rağmen kampanyayı sürdürüyoruz. Bağış yapanlar Gazetemize abone olacaklarını ve gazeteyi yaşatacaklarını söylüyorlar.

Bingöllü Devrimciler

Aşık İhsani AYDINLIK'ı gezerken

Geçen hafta içinde AYDINLIK'ın İstanbul'daki merkezini ziyaret eden Aşık İhsani, gazete bürosunu gezerek, çalışmaları izledi. Gazetemizle ilgili önerilerini de belirten Aşık İhsani AYDINLIK'a başarılar diledi. AYDINLIK için yazdığı aşağıdaki şiirini gazetemize verdi.

AYDINLIK'A

AŞIK İHSANİ

Dün gece düşümde gördüm dostlarım
Koca halkım birden bire yürüdü
Köylüsü, kentlisi, yaşlısı genci
Saftan safa gire gire yürüdü

Kimi dört açmıştı iki gözünü
Kimi zehir eylemişti sözünü
Kimi öküzünü kimi kazını
Tepe bayır sire sire yürüdü

Kiminin havaya kalkmıştı eli
Kimisi kimine vermişti beli
Güneyden kuzeye bir insan seli
Kaya kaya, dere dere yürüdü

Tok davul sesleri inletti yeri
İşçisi işsizi memuru eri
Birinin aldığı yeni haberi
Ötekine vere vere yürüdü

Kiminin sırtında baltası çulu
Kiminin dağlara çevrili yolu
Doğudan batıya tüm Anadolu
Bölge bölge sıra sıra yürüdü

Sarı, siyah, beyaz değişik tenli
Kimi ince-uzun kimisi enli
Kimisi uyy babo eli dirgenli
Bıyığını bura bura yürüdü

Kimisi binmişti kimisi yaya
Kimisi göksünü etmişti kaya
Tümü birden bir AYDINLIK bulmaya
Karanlığa vura vura yürüdü

HATAY

İKİ MAHALLEDEN 11 BİN LİRA TOPLADIK

Her köyden, her mahalleden ve her evden bağış istemeye karar verdik. Böylece halkın desteğini sağlayabileceğimizi düşünüyoruz. Bu yolla iki mahalleden 11 bin lira topladık. Dört köyden de 5 bin lira bağışlandı. AYDINLIK, Samandağ halkının da eseri olacaktır.

Samandağlı Devrimciler

KAHRAMANMARAŞ

DAMLAYA DAMLAYA GÖL OLUR

"Damlaya Damlaya Göl Olur" diyerek köyde bir kumbara yaptık. Her hafta HALKIN SESİ alan arkadaşlar 4 lira yerine 5 lira verdiler. Fazla 1 liraları kumbaraya attık. Ayrıca mümkün oldukça arkadaşlardan bozuk paralarını toplayıp kumbaraya attık. Çevreden gelen misafirlerden de para atmalarını istedik. Yirmi günde toplanan 155 lirayı gönderiyoruz. Ayrıca bir arkadaş teybini bağışladı, on kişi 400 lira verdi, kız arkadaşlar da çeyiz eşyası bağışladılar.

Özbek Köyü Devrimcileri

KOCAELİ

BİZ İSKELE İŞÇİLERİ DE KAMPANYAYA KATILIYORUZ

Biz Dil İskelesinde çalışmakta olan bir grup işçiyiz. Kendi aramızda topladığımız 320 lirayı bağışlıyoruz.

Bir Grup İşçi

ÇORUM

TOPLADIĞIMIZ 4 280 LİRAYI GÖNDERİYORUZ

Günlük gazete için açılan bağış kampanyasına biz de 4 280 lirayla katılıyoruz. Bağış kampanyasına hız vereceğiz.

İskilip'ten Devrimciler

ANKARA

DEVRİMCİ GAZETEMİZ İÇİN 450 LİRA TOPLADIK

Bizler Hacettepe'nin Gölbaşı Ruh Sağlığı Hastanesinde çalışan emekçileriz. Günlük devrimci gazete AYDINLIK'ın işçilerin, köylülerin ve tüm ezilen halkın mücadelesini vereceği haberi bizleri çok sevindirdi. Aramızda topladığımız 450 lirayla kampanyaya katılıyoruz. Bu miktarı daha da artıracağız.

Bir Grup İşçi

BALIKESİR

SEMT SEMT DOLAŞIP BAĞIŞ TOPLUYORUZ

Kampanyayı sürdürüyoruz. Genellikle emekçi halkın oturduğu semtlerdeki kahvelere gidiyoruz. Altı kahveden 575 lira topladık. Bir mahallede de evleri dolaşarak bağış topladık. Toplam 2 800 lirayı gönderiyoruz.

Balıkesirli Devrimciler

MANİSA

BUGÜNE KADAR 36 BİN LİRA TOPLADIK

Gazetemiz için 36 bin lirayı aşkın bağış topladık. Yoksul semtlere giderek, kahvelerde gazetemizi halka anlatıp, bağış istedik. Özellikle işçi ve amelelerin oturduğu Kuşlubahçe ve Ulucami gibi semtlerde emekçiler kampanyaya katıldılar. Bu iki mahallede kahvelerden 800 lira topladık. Para veremeyecek durumda olan arkadaşlar da çeşitli eşyalar bağışladılar.

Manisalı Devrimciler

BİR İBRET BELGESİ

Üç Dünya Teorisine saldırmanın sonu:

MARKSİZME VE ÇKP'YE KÜFÜR

İşe, Mao Zedung yoldaşın ortaya koyduğu Üç Dünya Teorisine saldırmakla başlayan Şili İhtilalci Komünist Partisi adlı oportünist tekke, sonunda Çin Halk Cumhuriyetine ve Çin Komünist Partisine saldıran bir "Açık Mektup" yayınladı. Kasım 1977 tarihli bu "Açık Mektup", oportünizmin vardığı yeri gözler önüne seren bir İbret belgesidir. Bugün Üç Dünya Teorisine saldıranların sonunun ne olduğunu açık seçik ortaya koymaktadır.

Şilili oportünistler yayınladıkları mektupta sayfalar boyunca Çin Komünist Partisinin 1970'lerden itibaren izlediği uluslararası çizgiye saldırıyorlar. Bu, doğrudan Mao Zedung yoldaşı hedef alan açık bir saldırıdır. Onlar dünya halklarının büyük dostu Çin Halk Cumhuriyeti'ni hegemonya peşinde koşan bir süper devlet olmaya çalışmakla suçluyorlar. Şilili oportünistlere göre, bugünkü Çin Komünist Partisi yönetimi ise karşı devrimci bir darbeyle iktidarı ele geçiren, karşı devrimci şiddet uygulayan revizyonist bir çetedir.

"Açık Mektup", bugünkü Çin Halk Cumhuriyeti yönetimini, kendine burjuva ve feodal müttefikler bulmak amacıyla, milli kurtuluş hareketlerini engellemekle suçluyor. İki süper devletin hegemonyacılığına karşı birleşilebilecek bütün güçlerle birleşmek ilkesini ise, ÇKP'nin hegemonya ve nüfuz alanları yaratmak amacıyla ortaya attığını iddia ediyor.

Şilili oportünistlerin öteki hedefi ise uluslararası komünist hareket içinde yer alan gerçek Marksist-Leninist partilerdir.

Şilili oportünistlerin yayınladığı "Açık Mektup"un özünde sosyal-emperyalizmle mücadele konusunda tek bir satır yoktur. Tam tersine onların hedefi sosyalizmin kalesi Çin Halk Cumhuriyeti ve proletarya diktatörlüğüdür. Onların tek amacı Brejnev revizyonistlerinin ağzıyla uluslararası komünist harekete saldırmaktır. Onlar bu nedenle bugün dünyadaki en gerici güçleri oluşturuyorlar ve sosyal-emperyalistlerin yanında hak ettikleri yeri alıyorlar.

Üçlü Oportünist Blok da bugün Üç Dünya Teorisine saldırıyor, "Kahrolsun Deng Siao-ping" diye bağırıyor. Onlar işi henüz "Kahrolsun Çin Komünist Partisi" diye bağırmaya vardırmadılar.

Üçlü Blokun saflarındaki devrimcilere sesleniyoruz: Şilili oportünistlerin vardığı Marksizm düşmanlığı, proletarya diktatörlüğü düşmanlığı, Mao Zedung düşmanlığı ve ÇKP düşmanlığı noktasına varmak istemiyorsanız, Üç Dünya Teorisine sarılın. Üçlü Blokun sizleri karşı-devrime götüren saflarını terk edip, proletarya bayrağı altında toplanın.

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

Bulgaristan elektriği yine kesti

Bulgaristan, Türkiye'ye verdiği elektriği tamamen kesti. Öğrenildiğine göre, Rusya'dan Bulgaristan'a gelen enerji nakil hatlarındaki arıza nedeniyle, Bulgaristan'da büyük bir enerji darlığı baş göstermiştir. Enerji sıkıntısı içine düşen Bulgaristan, başkent Sofya dahil bütün ülkede geniş bir elektrik kısıtlamasına girişmiş ve Türkiye'ye verdiği elektriği de tamamen kesmiştir.

Bu durum, Bulgaristan'ın enerji bakımından tamamen Rusya'ya bağlı olduğunu açıkça ortaya çıkarmaktadır. Aslında Bulgaristan'dan alınan elektrik de Rusya'dan gelmektedir. Rusya, yurdumuzun can damarı enerji üzerinde tamamen hakimiyet kurabilmek için Bulgaristan'ı kullanmaktadır.

Bulgaristan'la 1978 yılına ait yeni elektrik anlaşması henüz imzalanmamıştır. Şimdi, Ecevit hükümeti, kesinti ve aksamaların giderilmesi ve yeni anlaşmanın imzalanması için, Bulgaristan'a bir heyet gönderiyor. Bulgaristan'la görüşmeler yaparak, yeni anlaşmalar imzalanarak Türkiye'nin enerji meselesi çözülemez. Yeni anlaşmalar, Rusya'nın elektrik enerjisi üzerinde daha fazla söz sahibi olmasından başka bir sonuç doğurmamaktadır. Yapılacak iş, Ecevit hükümetinin programında da yer alan milli kaynaklarımıza dayanan bir enerji siyaseti izlemektir.

SOMA ENERJİ-İŞ YÖNETİM KURULU ÜYESİ ŞEVKİ CANYURT

"Rusya'yla işbirliği anlaşmasına hayır diyoruz"

Soma Enerji-İş Sendikası Yönetim Kurulu üyesi Şevki Canyurt, Enerji-İş Federasyonunun yayın organı Enerji-İş dergisinin Aralık sayısında yazdığı bir yazıda, Rusya'yla işbirliği anlaşmasına karşı çıkmıştır. Canyurt yazısında şunları belirtiyor:

"...Yapılmak istenen yeni yardımlar ve dışa bağımlılığın en somut örneği enerji sorunu. Türkiye'de enerji darboğazının önlenmesi için sosyal-emperyalist Rusya'dan enerji almanın ve Türk ekonomisini kendilerine bağlamak için kredi olanakları ile, iyi niyet görünümünün altında yatan gerçek, Türkiye'yi kendine daha bağımlı hale getirmekten başka bir şey değildir. İkinci MC'nin yapmak girişiminde bulunduğu, Rusya'yla işbirliği anlaşmasına hayır diyoruz. Ulusunu seven tüm yurtseverleri bu anlaşmaya hayır kampanyasına davet ediyoruz. Senelerdir emperyalist sömürüye karşı mücadele veren tüm yurtseverler, yeni sosyal-emperyalizme de mutlaka karşı çıkacaktır.

"...Milli bağımsızlık ancak milli ekonomimizin kurulması ile mümkündür. Bunun için tüm demokratik kuruluşları ve yurtsever halkımızı emperyalizm, sosyal-emperyalizm, yerli işbirlikçileri ve ikinci MC'ye karşı demokratik mücadeleye davet ediyoruz."

CEYHAN BELEDİYE BAŞKANI
ŞAHİN ÖZBİLEN

"Rusya ile anlaşmaya karşıyım"

Bu hafta imza kampanyamıza 171 yurttaş katıldı. Ceyhan Belediye Başkanı Şahin Özbilen anlaşmaya karşı imza atarken, gene Ceyhan'da 6 CHP'li yönetici ve delege de kampanyamıza katıldı. Diğer imzaların illere göre dağılımı ise şöyle: MUŞ: Varto'nun Taşçı Köyünden 112 köylü, MANİSA: Borlu'dan çoğunluğu köylü olan 19 kişi, BALIKESİR: Ağaç Malzeme İlaçlama Fabrikası işçilerinden ve DMMA öğrencilerinden 18, HATAY: Erzin nahiyesinden 10, ORDU: Fatsa'nın Beyceli köyünden 4, FRANSA: 1.

Böylece bugüne kadar kampanyamıza katılan yurttaşların sayısı 92.687'yi buluyor. Bu imzaların illere göre dağılımı ise şöyle:

İSTANBUL	11.081	DIYARBAKIR	1.632	KOCAELİ	427
ANKARA	10.298	TRABZON	1.490	ÇORUM	422
TUNCELİ	7.142	BOLU	1.271	MUŞ	391
K.MARAŞ	6.917	B.ALMANYA	1.231	ZONGULDAK	371
İZMİR	6.704	ELAZIĞ	1.171	BURDUR	295
ADANA	4.847	İÇEL	1.091	ÇANAKKALE	272
G.ANTEP	4.743	AYDIN	766	UŞAK	263
SİVAS	2.929	ANTALYA	699	GİRESUN	258
ERZİNCAN	2.827	ISPARTA	689	ADIYAMAN	239
MANİSA	2.654	KAYSERİ	681	AVUSTURYA	216
HATAY	2.334	TOKAT	667	İSVİÇRE	215
MUĞLA	2.316	ORDU	628	AFYON	212
MALATYA	2.042	BURSA	586	VAN	206
KONYA	1.903	ESKİŞEHİR	536	ÇEŞİTLİ İLLER	4.917
DENİZLİ	1.639	AMASYA	469	TOPLAM	92.687

Saldırılar H.Yolu şeflerinin oportünist geçmişini gizleyemez

Geçen haftalar içinde, H.Yolu oportünistleri çeşitli yerlerde; devrimcilere karşı saldırılar düzenlediler. Dergimizin 139. sayısında, H.Yolu'nun oportünist şeflerini, geçmişlerini de açıklayarak teşhir etmemizden telaşa kapılarak, üç-dört misli kalabalık güçlerle saldırıya geçtiler. İzmir Bornova Ön Lisans Yüksek Okulunda üç arkadaşımızı yaraladılar. Denizli'de onbeş-yirmi H.Yolu'cu üç devrimciye saldırarak, çeşitli yerlerinden yaraladılar. Saldırının başını "Halim" isimli kışkırtıcı çekiyordu. Ayrıca bir öğretmeni de dövdüler. Tunceli'de ise maceracılarla ittifak eden Üçlü Blok devrimcilere saldırdı. Altmıştan fazla saldırgan, onbeş arkadaşımızın üzerine yürüdü. Her üç saldırıda da H.Yolu'cular hak ettikleri cevabı aldılar. Denizli'de halk devrimcilerle birlikte oportünist saldırıya karşı koydu.

Ömer Güvenlerin, İlkay ve Necmi Demirlerin, şefleri olduğunu açıklamamızın "ihbarcılık" olduğunu iddia eden H.Yolu, hakim sınıflarla aynı şeyi savunuyor. Hakim sınıflar da dergi çıkartmanın, bir derginin görüşlerini savunmanın, bu görüşlerin sorumluluğunu taşımanın "gizli iş" olduğunu iddia ederek devrimcilere karşı saldırılar düzenliyorlar. Oportünistler de, "ihbarcılık" yaftası altında dergi çıkarmanın yasal bir hak olduğunu inkar ediyorlar.

Aslında Ömer Güvenler, bir derginin sorumlusu olmanın suç olmadığını bilirler. Onlar defalarca H.Yolu adına konuşmalar yaptılar, demeçler verdiler. Kartal'daki kitle toplantısında, 1977'de yapılan Mao Zedung'u anma toplantısında H.Yolu adına konuşan da, Vatan gazetesinde "Sol Kendini Anlatıyor" dizisinde ismiyle, resmiyle fikirlerini açıklayan da Ömer Güven'di. Onların bugünkü saldırganlıklarının sebebi, oportünist geçmişlerini ve şimdi işledikleri suçları açıklamış olmamızdır. Biz onların revizyonizmi güçlendiren, halk düşmanı suçlarının sırdaşı olmayacağız. Şeflerin suçlarını halka açıklamaya devam edeceğiz. Bunların kendilerini gizleyerek, devrimcilerin ve halkın önünü karartmalarına izin vermeyeceğiz. H.Yolu şeflerinin de doğru yolu bulmaya niyetleri varsa, bunu ancak oportünist geçmişlerinin hesabını vererek yapabilirler.

Bugüne kadar dergimizi satma hakkını faşistlere, revizyonistlere ve oportünistlere karşı mücadele ederek kazandık. H.Yolu'nun saldırıları da dergimizi halka ulaştırmamızı önleyemez. Nitekim oportünistler son saldırılarında halktan ve devrimcilerden gereken cevabı almışlardır. Bundan sonra da böyle bir harekete girişirlerse yine alacaklardır.

ÜÇLÜ BLOKUN KİRLİ ÇAMAŞIRLARI

HALKIN KURTULUŞU: HALKIN YOLU VERDİĞİ SÖZÜ TUTMADI. BREJNEV UŞAKLIĞINDA BİZDEN GERİ KALDI

Bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin zaferi, oportünistleri birbirine düşürdü. Üçlü Blok şefleri, çatlayan tekke duvarlarının arkasında telaşla birbirlerini, Brejnev uşaklığında geri kalmakla eleştiriyorlar.

Halkın Kurtuluşu son sayısında, Halkın Yoluna şöyle diyor: "15 Kasımda Halkın Kurtuluşu ile birlikte oportünist Üç Dünya Teorisine karşı tavır alma kararında olan Halkın Yolu, bu kararından daha sonra vazgeçti". İşte Üçlü Blokun kirli çamaşırları! Tekke şefleri, daha önceleri de tabanlarından habersiz yaptıkları pazarlıklarla, tekke menfaatleri uğruna devrimcileri maceradan maceraya sürüklemişlerdi. Ancak bu defa, Halkın Yolunun tabanında esen güçlü devrimci rüzgar, şefleri korkuttu. Şefler bu nedenle Halkın Kurtuluşuna verdikleri sözü tutamadılar ve tabanda açtıkları sözde tartışmayla son bir madrabazlığa giriştiler. Ancak bu madrabazlıktan sonra da, devrimciler Mao Zedung Düşüncesi etrafında, proletarya bayrağı altında birleşmeye devam ettiler.

PROLETARYANIN DEVRİMCİ BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞELİM !

Taner Kutlay'ın çağrısı

AYDINLIK DÜŞMANLIĞI İLE BİR 10 YIL DAHA YİTİRMEYELİM!

Taner Kutlay, 1967'lerden beri devrimci mücadele içindedir. 1968 Haziranında üniversite işgallerinde görev almış, 1969 yılında FKF İstanbul Sekreterlik Kurulu üyeliği yapmıştır. O yıllarda TİP oportünizminin etkisi altında kalan Taner Kutlay, daha sonra TİP oportünizmine karşı yürütülen mücadele içinde yer almıştır. 1969 Şubatındaki Kanlı Pazar'da Güvenlik Komitesi görevlisi iken, başından ağır yaralanmış ve altı gün komada kalmıştır. İki dönem Dev-Genç İstanbul Bölge Yürütme Kurulu üyeliği yapan Kutlay, İktisat Fakültesi Dev-Genç örgütü başkanlığı, Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) üyeliği ve İktisat Fakültesi Talebe Cemiyeti genel sekreterliği yapmıştır.

Taner Kutlay, 15-16 Haziran işçi mücadelesine katılmış ve daha sonra 1971'de ilân edilen sıkıyönetim tarafından tutuklanmış ve üç yıl İstanbul Dev-Genç davası nedeniyle cezaevinde kalmıştır. 1976-1977 yıllarında da Vatan Gazetesinde çalışmıştır.

Bu yıllarda Mihri Belli ve maceracı görüşlerin etkisi altında kalan Taner Kutlay, özeleştiri yaparak proletarya hareketinin saflarına katılmıştır.

1968 yılı, Türkiye'de,özellikle gençlik saflarında filizlenen yeni devrimci güçlerin <u>kaynaşma-eylem-örgütlenme</u> denizine yelken açtığı bir yıldı. 1968'lerde halkın mücadelesi yükselmeye başladı. Proleter devrimci hareket, geçmişindeki olumlu mirası araştırmaya koyulmuş, Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü yoldaşların fikirleri ve mücadele deneyleri bir araya getirilmeye başlamıştı. Buna bağlı olarak TİP içinde yürütülen devrimci muhalefetde güç kazandı.

1969 FKF Kongresi, TİP oportünizminin devrimci gençlik hareketi üzerindeki kof etkilerinin sarsılmaya başladığı yıldır. 1969 yılı milli demokratik devrim şiarının her geçen gün yandaş kazandığı yıldır. Mao Zedung Düşüncesinin Türkiye devrimine yol göstermeye başlamasıyla güçlenen milli demokratik devrim mücadelesi, proleter devrimcilerin elinde her geçen gün daha yükseğe kaldırılan bir bayrak olurken, moda meraklısı maceracıların ve darbeci, milliyetçilerin ağzında kuru bir slogan olarak eriyip gitti. Türkiye pratiğinden kopuk "teori"ler birbiri ardından ortalığa sürülmeye başladı. Birçok genç devrimci, kavram kargaşası içinde oradan oraya sürüklendi durdu. İşte tam burada, bu gerçeği tespit etmek ve proleter devrimci saflarda yer alarak milli demokratik devrim mücadelesini kararlılıkla sürdürmek gerekirdi. Bu basireti, ne yazık ki, pek az arkadaşımız gösterebildi. Benim de aralarında bulunduğum bir kalabalık "hiç bir zaman hiç bir menzile ulaşmayacak" bir gemide korsan şarkıları söyleyerek serüveni seçti.

1970, FKF'nin Dev-Genç'e dönüştüğü yıldır. Bu kurultayda milli demokratik devrimin proleter devrimci özü ile maceracı, darbeci yorumu arasındaki mücadele, gün ışığında seçilmeye başlamıştı. Çünkü 1970, aynı zamanda, uluslararası devrimci hareketin genel çizgisinin Türkiye'de de temellerinin atıldığı yıldır. Sovyetler Birliği'nin revizyonist tekelci burjuvazinin diktatörlüğü altında sosyal-emperyalist bir ülke haline geldiği, büyük bir cesaretle 1970 yılında kitlelere anlatılmıştır.

Hiç değilse burada uyanık olmak, Türkiye devrimi konusundaki pratik eksikliğimizle kararan gözlerimizi, proleter devrimci hareketin uyarı ışığı karşısında açmak ve doğru yolu tutmak gerekirdi. Yine bir kısım arkadaşımız bu gerçeği görerek, doğruya, halka ve devrime hizmet etme yolunu tuttu, proleter devrimci saflara katıldı.

Ama bizim korsan gemimiz haritasını, pusulasını ve rotasını daha yola çıkarken karada bıraktığı için önüne çıkan filikalara yolcu gemilerine saldırarak, yağma heyecanı, ganimet krizi içinde yoluna devam ediyordu.

1971 başlarında rüzgar sert esmeye başladı. Fırtına çıktı ve gemiler battı. Denizi dolduran insan cesetlerinin kulaklarını kemirerek, önce fareler terketti gemileri. Revizyonizmin kayığına kapağı atanlar "ders çıkarıyoruz" diyerek, bir daha hiç denize açılmamayı telkin ettiler dünya aleme...

1971'de ve onu izleyen iki yıl içinde, proleter devrimci hareket de darbe yedi. Proleter devrimci hareket zor şartlar altında mücadeleyi sürdürürken, ihaneti yaşadı. Uzaktan gelen ganimet çığlıklarına kendini kaptıran bir grup tasfiyeci "Biz de onların yanına gitmek istiyoruz" dediler ve rotayı saptıramayınca denize atladılar. Sonları korsan gemilerinden farklı olmadı.

Proletarya hareketi uzak görüşlülükle, 1973 baharından itibaren halkın mücadelesinin canlandığını ve faşist diktatörlüğün gerilemeye başladığını tespit etti. Proleter devrimci hareket gediklerini kapadı, yaralarını sardı ve darbe tesirini üzerinden atamamış olan çevrelere kucak açtı. Zor günlerin devrimcisi olduğunu kanıtladı.

1974'de dünyadaki, bölgemizdeki ve yurdumuzdaki gelişmeleri doğru tahlil eden proleter devrimci hareket, iki süper devletin hain planlarını ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalizminin Orta Doğu, Doğu Akdeniz, Türkiye, Kıbrıs ve Yunanistan üzerindeki hegemonyacı emellerini cesaretle ve tek başına kitlelere açıkladı. Kıbrıs'ın işgaline yürekli bir şekilde karşı çıktı. Proleter enternasyonalizminin Rus uşaklığı, Brejnev şakşakçılığı olmadığını, tam tersine ülkelerin bağımsızlık, milletlerin kurtuluş, halkların devrim isteği doğrultusundaki karşı konulmaz tarihi akımın yolu olduğunu dosta, düşmana gösterdi. Sosyal-emperyalizmin Türkiye'deki uzantılarına karşı mücadeleyi şiddetlendirdi.

1975-76-77'de dünyanın ve Türkiye'nin bu değişen gerçeğini kitlelere anlatan ve devrim yolunu aydınlık bir şekilde ortaya koyan proleter devrimci hareketin ektiği tohumlar topraktan fışkırmaya başlamıştı ki, ekinin üzerine ağalar kıyam etti. Olmamış başakları çiğnediler, ham filizleri biçtiler, "Benim ambarım dolsun" diyerek devrimin sırtından geçinme hastalıklarını yeniden orta yere saldılar.

Bunlara daha işin başında "Dur! " demek gerekirdi. Ama, benim de aralarında olduğum bir çevre, kenara çekilip seyre daldık. Çünkü biz hakemdik, "tarafsız"dık, arabulucu "gün görmüş devrimciler"dik. Mahsule dadanan ağalar birken iki, üç oldular. Durum "üçe karşı bir" olunca, o harika matematik mantığımız "çoğunluk-azınlık" hesaplarını üretti. Zaman zaman gidip Üçlü Blok ağalarının ambarlarına göz atıyorduk, hangisi daha çok yağmalamış diye... Kimin ambarı dolu, kimin danesi iri ise, onun kapısına nöbetçi dikiliyorduk. Kitleler durumu görüyor, şikayetlerini dile getiriyordu ama, kitleleri takan kim... Bizi kitleler değil, ganimet ilgilendiriyordu.

Proleter devrimci hareket Türkiye pratiğini doğru değerlendirdi ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinden aldığı güçle bu kıyama karşı koydu. Saf niyetlerle yağmaya hizmet eden bütün iyi niyetli unsurları "Hastayı öldürme, tedavi et" ilkesinden hareketle uyarma kampanyasını başlattı. Bizzat büyük önder Mao Zedung'un formüle ettiği ve ÇKP'nin 11. Milli Kongresinde dünya proleter devriminin stratejik sınıf çizgisi olarak tespit ettiği Üç Dünya Teorisi, sabırla ve kararlılıkla kitlelere anlatıldı.

Proleter devrimci hareket, Türkiye pratiğini ortaya koyuyor ve devrimimizin izleyeceği hattı bu pratikten elde ediyordu. Halkımızın sahip olduğu zengin devrimci geleneğin tek tutarlı mirasçıları olarak dünyanın ve Türkiye'nin somut durumunu tahlil ederek Üç Dünya Teorisini kavrıyordu. Dörtlü Çetenin tasfiye edilmesi ve büyük önder Mao Zedung'un proleter devrimci çizgisinin muhteşem zaferi de ülkemizdeki devrimci mücadeleye güç katmıştır.

Hayatlarının on yıla yakın bir süresini boş hedefler peşinde koşmakla harcayan, çarçur eden birçok devrim sempatizanı, Mao Zedung Düşüncesinin ne denli doğru ve güçlü bir yol gösterici olduğunu; Üç Dünya Teorisinin devrim yolunu nasıl aydınlattığını; tekkeciliğin değil, disiplinli ve örgütlü mücadelenin nasıl yenilmez bir güç olduğunu gördüler ve hatalarında ısrarın anlamsızlığını, halka zarar verdiğini tespit ederek devrimci fikirlere çoşkuyla eğildiler. Daha önce peşin hükümle karalamak ve laf ebesi olmak için üstün körü okudukları kitapları, dergileri, kararları, çağrıları yeniden okudular. Daha önce sadece sataşmak, tahrik etmek için konuştukları devrimcilerin yanına giderek dostça tartışmaya, öğrenmeye koyuldular. Proletarya hareketi, hatalarını kavrayan bütün devrimcilere kucak açtı. Geçmişte olanları, kan davası haline getirmedi ve ders alınması gereken olaylar olarak değerlendirdi. Bu tutum proleter devrimci harekete güç katmıştır.

Nitekim 1977'nin sonlarına doğru somut örnekler görülmeye başlamış, tekke saflarındaki kargaşadan, sen-ben kavgasından ve tabanı sürü sayan zihniyetten ikrah getiren iyi unsurlar proleter devrimci hareketin saflarına akın etmeye başlamışlardır.

1978 yılı bu akının süreceği bir yıl olacaktır. Dünyada ve ülkemizde durum mükemmeldir. Yanlış çizgileri cesaretle terk etmek, devrim kervanına katılmak için önümüzde somut görevler durmaktadır. Ortam sisli ve bulanık değildir. Yol aydınlıktır. Maceraya, bencilliğe ve tevazudan uzak davranışlara aman yoktur. Oportünizme, kıvırtmacılığa, bekle-gör siyasetsizliğine halkın tahammülü kalmamıştır.

Hataların tamiri hâlâ mümkündür. Elbirliğiyle ve hızlı bir tempoyla disiplinli çalışmaya girdiğimizde nekahat dönemini de sapasağlam atlatırız. Geçmişten bu yana taşıdığımız sivri yönlerimiz, halka hizmet için öne atıldığımızda, zaman içinde törpülenir gider. Proleter devrimci hareket ana kucağı gibidir, bizi sağlıklı, gürbüz kılar. Bireyciliği, tekke kapısında pislik süpürmeyi, şöhret merakını, mevki hırsını, halktan bağımsızlık heveslerini, gevşek ve laçka örgütlenmelerin kontrolsuzluk havasını, liberalizm tutkularını cesaretle yerle bir edelim. Kendimizi gelecek güç ve güzel günlere elbirliğiyle hazırlayalım.

Bütün devrimci, dürüst, fedakar ve halka hizmet tutkusu taşıyan arkadaşlarıma sesleniyorum:

PROLETER DEVRİMCİ HAREKETİN AYDINLIK SAFLARINDA BİRLEŞELİM!

AYDINLIK DÜŞMANLIĞI İLE BİR 10 YIL DAHA YİTİRMEYELİM!

A. İnce grubunu terkeden bir devrimci

İki yıl önce, Türkiye devrimine hizmet etmek amacıyla, Halkın Kurtuluşu grubuna katıldım. Halkın Kurtuluşuna geçmemin sebebi, sosyal-emperyalizme karşı tavır alması ve 1971 maceracılığına duyduğum yakınlıktı. O dönemde Halkın Kurtuluşu, şimdi olduğu gibi bir yandan maceracılığa karşı çıkar gibi görünürken, bir yandan da 1971 maceracılığının reklamını yapıyordu. 1971 maceracılığı, Türkiye devrimci hareketine büyük zararlar vermişti. Halkın Kurtuluşu düzgün bir özeleştiri yapıp, maceracılığın ideolojik kökenlerine ve sonuçlarına karşı uzlaşmaz bir tutumla mücadele edeceği yerde, tam tersine bu çizgiyle uzlaşmış ve ilkesiz olarak güç toplama yolunu tutmuştu. Daha sonra bu tutum Halkın Kurtuluşunun başı bozuk bir tekke olmasına ve hakim sınıfların tertiplerine açık bir hale gelmesine yol açtı. Bu tutum en somut olarak Halkın Kurtuluşunun, Üçlü Blokun diğer şefleriyle birlikte 1 Mayıs katliamına alet olması şeklinde kendini gösterdi.

Daha sonra, Halkın Kurtuluşunun olumsuz yanlarının bir kısmını görmem, fakat onların ideolojik ve siyasi köklerini kavrayamamam, bu olumsuzlukları kaldıracak ümidiyle A.İnce grubuna katılmama yol açtı.

Ancak, AYDINLIK'ın Üçlü Bloka karşı verdiği ideolojik mücadele, siyasi seviyemi geliştirdi. A.İnce grubu ve Halkın Kurtuluşunun görüşleri arasında esasta bir fark yoktur. Aralarındaki çelişme, tekke şeflerinin post kavgasıdır. A.İnce grubu, bölücülük ve proletarya hareketi düşmanlığında daha da ileri giderek oportünizmin başını çekmek istiyordu. Bu amacına ulaşmak için Üç Dünya Teorisini savunan dünya proleter devrimci hareketine ve AYDINLIK'a küfretmeyi boynuna borç bildi. A. İnce'nin, bir zamanlar TSİP revizyonizminin çömezliğini yaptığını öğrenmem de benim için göz açıcı oldu.

Halkın Kurtuluşu ve A.İnce grubundan, sosyal-emperyalizme hizmet ettikleri, uluslararası proleter devrimci hareketin sınıf çizgisine küfrettikleri, Türkiye devriminin hiç bir meselesine çözüm getiremedikleri için ayrıldım.

Üçlü Blokun saflarındaki bütün arkadaşları oportünizme, revizyonizme karşı mücadelede cesur olmaya ve Üçlü Oportünist Bloku yıkmak için ileri atılmaya çağırıyorum. Bütün proleter devrimciler, Türkiye proletarya hareketini temsil eden AYDINLIK'ın bayrağı altında toplanalım.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ!

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK!

İstanbul Üsküdar'dan Erdoğan

Toprak ağalığı ile övünen Gün Sazak'a cevabımız

Dergimizin 122. sayısında MHP'li Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak'ı teşhir eden bir yazı yayınlamıştık. Gün Sazak, bu yazımıza toprak ağası olmakla övünen, altı sayfalık bir tekzip gönderdi. Ama, Sazak, tekzibinde de dergimizin yazdıklarını doğrulamaktaydı. Nitekim, mahkeme, "ağalık ve zenginlikle ilgili hususlar tekzip yazısında doğrulanmaktadır" diyerek tekzibin dört sayfasının yayınlanmasına gerek görmedi.

Tekzibin mahkemece gönderilen iki sayfalık bölümünü 143. sayımızda yayınlamıştık. Bu sayımızda ise Gün Sazak'ın tekzip yazısını cevaplayacağız.

AĞA HİMAYE EDENMİŞ!

Gün Sazak tekzip yazısında, toprak ağalığının kendisi için bir övünme sebebi olduğunu söyleyerek şöyle demektedir: "Türk töresinde ağa sömüren değil himaye edendir. Ağa babadır, uzlaştıran, sulh ve sükun sağlanmasında muharrik olan unsurdur. Ağa hakemdir, şahıslar arasındaki ihtilafların hallini sağlayan, husumetleri gideren, küçük ihtilafları bulunduğu yerde ortadan kaldırandır. Bu vesileyle de hürmet edilen, sevilen ve sayılandır. Bu vasıflarıyla ağa olabilmek, elbette ki bir iftahar vesilesidir. Bununla övünürüm."

Gün Sazak "Ağa himaye edendir" diyor. Gün Sazak gibi ağalar, bugün topraklarında halkın can güvenliğine kasteden, tepesinde bombalar patlatan Ülkü Ocaklı komandolardan başka kimseyi himaye etmiyor. Bugün topraklarında komando kampları kurduranlar mı köylüleri himaye edecek?

Ağa babaymış! Kendilerine karşı çıkan köylüleri hapsetmek için özel hapishaneler yaptıranların, torunları şimdi de kalkmış babalık taslıyorlar. İddia üzerine yoldan geçen köylüleri vuranlar mı, yoksa zulmüne boyun egmeyenleri kırbaçlayarak, atıyla ezerek öldürenler mi köylünün babası? Çeşitli dolaplarla, hapishaneye düşürdüğü köylülerin topraklarını ellerinden alarak hapisten kurtaranlar mı köylünün hürmetine, sevgi ve saygısına layık olanlar? Ağa sömürmezmiş! Çeşitli düzenlerle köylüyü kendi toprağı üzerinde yarıcı haline getirenler, sömürücü değil de nedir? Köylünün karısına, bacısına göz koyanlar köylü lehine bir adaletten yana olabilirler mi? Köylülerden "yoksa evinizi başınıza yıkarız" diye oy toplamaya kalkışanlar mı köylünün velinimetleri? Bu soruların cevabını, Gün Sazak gibi MHP'li bir toprak ağası olan Cengiz Gökçek'in topraklarında yıllardır alınteri döken köylüler gayet iyi biliyorlar. Hatta bu soruları Cengiz Gökçek ve sülalesinin Aşağı Kayabaşı, Kuzuyatağı, Sarılar ve Göçmez köylerinde topraklara el koyarak vermişler. Mücadeleyi daha da yükselterek ve yaygınlaştırarak cevap vermeye devam ediyorlar.

İskilip'in Kuzuluk köyünden Osman ise, Gün Sazak'a şöyle cevap veriyor: "Ben eskiden Sazakların yanında çalışıyordum. Bunlar Kös Dağında ormanları kesip balyalar halinde ırmağa atarlar. Tosya ve İskilip köylerinde ormanları bu şekilde kesip satarlar. Orman köylülerinin başında da bir balyoz gibi bulunurlar. Bunların pisliği çoktur. Hacı Hamza İlçesi ile çevre köylerini çok sömürürler."

Gün Sazak'ın söylediklerine, kırk milyon kişiden birini bile inandırmak mümkün değildir. Sen, yıllarca köylüleri iliğine kadar sömür, ellerinde mezar yapacak kadar bile toprak bırakma. Eskişehir'den Polatlı'ya ucu bucağı görünmeyen toprakların üstüne otur. Toprakların üzerinde dört tren istasyonu, onbeş köy bulunsun. Oturduğun yerden köylülerin alınterini, ürününü kapatıp servetlerine servet kat. Ondan sonra da geç köylünün karşısına "Törelerimize göre ben senin babanım, hakeminim, velinimetinim" de. Bunu bir de Eskişehir'in yoksul köylülerine sormak gerek, Beylikahır'ın, Narlı'nın, Saray'ın, Üçbaşlı'nın, Ahırözü'nün, Ahırköy'ün, Yaylaköy'ün, Karaçam'ın, Yunus Emre, Kızılcaören ve Mihalıççık'ın yoksul köylüleri Gün Sazaklardan nefret ediyorlar.

SAZAKLAR TOPRAK REFORMUNDAN YANA OLABİLİR Mİ?

MHP'liler duvarlara "Toprak ağalığına son vereceğiz" diye yazıyorlar. MHP'nin yayın organları "Cumhuriyet tarihinde ilk defa toprak reformunu biz yaptık" (Devlet Dergisi, 9 Ocak 1978) diye yaygara kopartıyorlar. Ama onların gümrük bakanları "Ben ağayım, bunula da iftahar ederim" diye tekzipler yazıyor. Hangisine inanalım? Gün Sazak'ın babası Emin Sazak toprak reformunun adını duyunca dudağı uçuklayan bir büyük ağaydı. 1940 yıllarında mecliste toprak reformu konuşulurken, buna en büyük şiddetle karşı koyanların başında Menderes ile Emin Sazak geliyordu. "Toprak reformu yapılırsa ağalık şerefim iki paralık olur" diyordu. Emin Sazak'ın oğlu Gün Sazak ise bize yolladığı tekzipte babasının bu suçunu şöyle örtbas etmeye çalışıyor: "O zamanlar çıkarılacak kanun toprak reformu kanunu değil, toprak kanunuydu. Toprakları küçük parçalara böleceği ve işletme heyecanını ortadan kaldıracağı için babam buna karşı çıkmış ve tatbikatının halkı ezeceğini savunmuştur. Kendisi ancak sanayileşme yoluyla Türk halkının kalkınmasını tamamlayacağını savunmuştu". Yüzsüzlüğün böylesi görülmemiştir. Sazaklardan Emin Ağa, köylülerin ezilmesini istemediği ve sanayileşmeyi çok arzuladığı için toprak reformuna karşı çıkmış! Bugün de oğlu tutmuş bir dönüm toprağa muhtaç bıraktıkları köylülerle alay ediyor. Toprak dağıtılırsa halkın ezileceğini söylüyor. Evet, Toprak Reformu Gün Sazak gibi ağaların topraklarını parçalamalı ve milyonlarca köylünün uğrunda kanını döktüğü toprağa kavuşmasını sağlamalıdır. Halkımız özgürlüğe ve demokrasiye ancak bu şekilde kavuşabilir. Sanayileşmenin yolu, Gün Sazak gibi ağaların topraklarına el konarak köylülere dağıtılmasından, köklü bir toprak reformundan geçmektedir.

İSTİKLAL MADALYALI VAHDETTİNCİLER

Gün Sazak tekzibinde, bir yandan "Osmanlı zulmünden bahseden zihniyet Türk olamaz" diyerek sultanların zulüm düzenini savunuyor. Öte yandan babasının İstiklal Madalyası olduğundan sözederek Kurtuluş Savaşına sahip çıkmaya çalışıyor. Şurasını herkes çok iyi bilir ki, hem Mustafa Kemallere idam fermanı çıkaran Vahdettinleri savunmak, hem de Kurtuluş Savaşına sahip çıkmak mümkün değildir. İstiklal Madalyası olduğu söylenen Gün Sazak'ın babası Emin Sazak, askere gitmemiştir. Halk, emperyalist boyunduruğu kırmak, yurdu bağımsızlığa kavuşturmak ve işbirlikçi Vahdettinlerden kurtarmak için cephelere koşarken, Emin Sazak hazine topraklarına el koymak topraklarını genişletmek derdindeydi. Köyde kalan ihtiyarları ve kadınları kamçı zoruyla çalıştırarak servetini büyütmek peşindeydi. Bugün oğlu çıkmış, babasının Kurtuluş Savaşını desteklemesinden ve yeşil kırmızı şeritli İstiklal Madalyasından söz ediyor.

Yine Gün Sazak, "başkaları istirahat ederken biz insan üstü gayretle çalıştık, yurt ekonomisine katkılarda bulunduk" diyor. Nedir bu Gün Sazak'ın ve partisi MHP'nin Türkiye ekonomisine katkıları? Türkiye ekonomik bakımdan iflasın eşiğine bunların MC iktidarını paylaştıkları dönemde gelmiştir. Bugün Amerika'dan 70 sent dilenir duruma gelmişsek, Rusya ekonomimizin can damarlarına el atarak siyasi şantajlarda bulunabiliyorsa, bunların hepsi sizlerin marifetidir. Sizin yurt ekonomisine katkınız, Gümrük ve Tekel Bakanlığı yaptığınız sırada, MHP'li komandolara TIR dolusu kaçak silah getirtmek midir?

Gün Sazak'ın dergimize gönderdiği tekzipte yazanlar, faşist ideolojinin halkı nasıl aldatmaya çalıştığının ve faşizmin toprak ağalığıyla nasıl içiçe geçtiğinin somut bir örneğidir. Bunların savunduğu düzen yıkılmadıkça, Türkiye'de demokrasi ve özgürlüğün sağlanamayacağını göstermektedir.

...ve köylülerin cevabı

API

API PEMUDA INDONESIA

TİİKP I. Kongresine Mesaj

ENDONEZYA KOMÜNİST PARTİSİ

TİİKP 1. Kongresiyle ilgili olarak Avrupa Marksist-Leninist basınında çıkan haber ve belgeleri daha önce yayınlamıştık. Bu sayımızda, Endenozya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri Yusuf Hacıtorop'un TİİKP 1. Kongresine yolladığı mesajı yayınlıyoruz.

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi
Merkez Komitesine,

Sevgili Yoldaşlar,

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin Birinci Kongresinin 1977 Eylülünde toplanması nedeniyle, EKP (Endonezya Komünist Partisi) Merkez Komitesi adına size ve Türkiye'nin bütün Marksist-Leninistlerine en sıcak devrimci selamlarımızı yollar, yürekten kutlarız. Kongrenizin, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin yüce bayrağını yüksekte tutarak, hiç kuşkusuz, emperyalizme, özellikle iki süper devlet ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmine, feodalizme karşı Türkiye halkının gerçek milli kurtuluşu uğruna verilen mücadelede Türkiye işçi ve köylülerine önderlik etmede önemli ve düzgün kararlar aldığına inancımız tamdır.

Şu anda, Suharto'nun askeri faşist rejimini devrimek ve Endenozya'da demokratik halk iktidarını kurmak için devrimci mücadeleyi sürdüren, Endonezya komünistleri ve devrimci halk, Türkiye halkının, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin önderliği altındaki haklı mücadelesini bütün kalbiyle destekliyor. İki Partimiz ve halklarımız ABD emperyalizmine, Sovyet sosyal-emperyalizmine ve onların uşaklarına ve bütün gericilere karşı halk demokrasisi ve sosyalizm uğruna verilen ortak mücadelede birbirlerini destekliyor.

Endenezya Komünist Partisi
Merkez Komitesi Delegasyonu
(Yusuf Hacıtorop),
Merkez Komitesi Sekreteri
Siyasi Büro Üyesi
Delegasyon Başkanı

Endenezoya Komünist Partisi Sekreteri Yusuf Hacıtorop yoldaş Hua Gua-feng yoldaşla Pekin'de yaptığı bir görüşme sırasında

KAMBOÇYA TOPRAKLARINA SALDIRI DEVAM EDİYOR

Vietnam'ın Demokratik Kamboçya'ya karşı giriştiği saldırı hâlâ sürüyor. Pnom Penn radyosunda bir konuşma yapan Pol Pot yoldaş, Vietnam birliklerini, topraklarından tamamen çıkarıp atıncaya kadar savaşmaya kararlı olduklarını tekrarladı. Pol Pot yoldaş ayrıca, Vietnam'ı, gerici emperyalist güçlerin bir kolu olarak gördüklerini açıkladı.

Vietnam'ın Demokratik Kamboçya'ya karşı giriştiği bu saldırıyı kışkırtanlar, sosyal-emperyalistlerdir. Onlar, üstelik silahları, teçhizatları ve danışmanlarıyla bu saldırıya bizzat katılıyorlar. Yeni Çarların Demokratik Kamboçya'ya düşmanlıkları, Kamboçya halkının Amerikan emperyalistlerine karşı yürüttüğü milli kurtuluş savaşı günlerine dayanır. Onlar, o günden bu yana Kamboçya devrimini boğmak için ellerinden geleni yaptılar. Kamboçya kurtuluncaya kadar faşist Lon Nol'un kukla rejimini tanıdılar. Onlar, ayrıca türlü tertiplere girişerek, Lon Nol'un faşist saltanatını sürdürmeye çalıştılar. Demokratik Kamboçya kurulduktan sonra da, bu düşmanlıklarını sürdürdüler. Çünkü Kamboçya devrimi başından beri "bağımsızlık, egemenlik, kendi gücüne güven ve kendi kaderine hükmetmek" çizgisine sımsıkı bağlı kalarak, sosyal-emperyalistlerin hegemonyacılığına ağır bir darbe indiriyordu.

Sosyal-emperyalistler bugün Kamboçya toprakları işgal altındayken, barış havarisi kesildiler. Kamboçya'yla Vietnam'ın derhal barış masasına oturmaları çağrısı yapıyorlar. Böylece bir oldu bittiyle Kamboçya'nın işgalini meşrulaştırmaya çalışıyorlar.

Bu arada Rusya'nın borazanı sahte TKP de efendisinin ağzından çıkanları papağan gibi tekrarlıyor. Vietnam, Kamboçya topraklarında saldırıyı sürdürürken sahte TKP Kamboçya'yı Vietnam'a karşı silahlı provokasyona girişmekle suçluyor. O da efendisi gibi bu saldırıyı Pekin'in kışkırttığı iftirasını yayıyor. Yeni Çarların halk düşmanı, sosyalizm düşmanı yüzünü gözlerden gizlemeye çalışıyor. Üstelik hem sosyal-emperyalistler hem de sahte TKP, Kamboçya ve Vietnam halklarının Amerikan emperyalistlerine karşı verdikleri milli kurtuluş savaşına sahtekarca sahip çıkmaya çalışıyorlar. Böylece yüzlerine anti-emperyalist bir maske geçirerek, halkları aldatabileceklerini sanıyorlar.

Ne sosyal-emperyalistlerin, ne de sahte TKP'nin iftira ve karalamaları, yiğit Kamboçya halkının anayurdunu kurtarmak için yürüttüğü haklı mücadeleye gölge düşüremez. Gerek Güneydoğu Asya halklarının, gerekse tüm dünya halklarının sosyal-emperyalistlere karşı uyanıklığı artmıştır. Yeni Çarların giriştiği tertipler eninde sonunda onların daha çok teşhir olmasına yol açmaktadır. Kamboçya halkı da sosyal emperayalistlere gereken dersi verecektir.

Yeni Çarlar, Somali'yi kolay yutulur lokma mı sanıyor?

Kısa bir süre önceki, Afrika'nın Boynuzuna ilişkin haberlere bir göz atalım: Somali, Rusya ile olan "Dostluk ve İşbirliği" anlaşmasını tek taraflı olarak feshetti ... Somali'deki Rus diplomatlarının sayısı yarıya indirildi ... Somali, Rusya'ya tanıdığı liman kolaylıklarını kaldırdı ... Somali, Küba'yla diplomatik ilişkilerini kesti ... Numeyri: "Rusya, Sudan'da olduğu kadar Somali'de de komplolar peşinde ... "Şimdi de Boynuzun biraz kuzeyine çıkalım: Rusya Etyopya'ya ağır saldırı silahları yığıyor ... Rus ve Kübalı askerler, Eritre'ye karşı Etyopya'nın yanında yer alıyor. Etyopya'da çok sayıda Rus ve Kübalı uzman var ... Adis Ababa Havaalanı, çok sayıda silah yüklü Rus uçağının gelmesi nedeniyle sivil havacılığa kapatıldı ... Rus ve Kübalı pilotlar, Eritre'de halk üzerine napalm bombası yağdırıyor ... Rus gemileri, Eritre'nin ele geçirdiği mevzileri bombalıyor. Ve en önemlisi geçtiğimiz hafta Devlet Başkanı Siad Barre'ın imzasını taşıyan açıklama: "Varşova Paktı kuvvetleri Etyopya'yı basamak yaparak Somali'yi işgale hazırlanıyor."

Bütün bunlar nevi gösteriyor? Yeni Çarların etraflıca Planladıkları tasarıları: Afrika'da karışıklık yaratmak, stratejik bölgeleri ele geçirmek, baskı, denetim kurmak, hegemonya peşinde koşmak. İşte Somali'ye de yapmak istedikleri budur. Hem de bu kez Macar, Çek, Doğu Alman birliklerini kullanarak, Ama iş o kadar da kolay değil. Afrika halkları yıllarca verdiği mücadele sonucu, artık emperyalistleri, özellikle de sosyal-emparyalistleri iyice tanıyorlar, Somut örnek mi? İşte, Zaire'de sosyal-emperyalistlerin kışkırttığı Katanga jandarmalarının bozguna uğratılması. Mısır, Sudan, Somali'de gerçek yüzlerinin ortaya çıkması ve kovulmaları. Onlara karşı Afrika'da, her yerde uyanıklığın hızla artışı. Somali'nin Arap ülkeleriyle, özellikle de Kızıldeniz ülkeleriyle birleşmesi. Diğer Afrika ülkelerinin dayanışması ve birleşmesi ... Ve bütün bu olgular nedeniyle geçen yıl, sosyal-emperyalistler Afrika'da iyice gerilediler ve tecrit oldular. Bu yıl da olacaklar, gelecek yıl da.

Bağımsızlığına yeni kavuşan, ülkesinin milli ekonomisini inşa etmek isteyen, barış ve dostluk arzulayan, komşu ülkelerle olan sorunların, görüşmeler yoluyla çözülmesini isteyen yiğit Somali halkı, her türlü tehdit ve müdahalenin karşısında kararlılıkla duruyor. Hele sosyal-emparyalistler bir saldırıya yeltensinler o zaman, nasıl bozguna uğradıklarını ve yok olduklarını görecekler ve bir kez daha mahkum olacaklardır.

Üçüncü Dünya ülkeleri emperyalistlerin haber ajansı tekelini de kırıyor

Bugün dünyada beş büyük haber ajansı tekeli vardır: Reuter, AFP, AP, UPİ ve TASS. Bu ajanslar, kendi ülkelerinin emperyalist emellerine hizmet edecek biçimde haber verirler. Doğruları çarpıtır, gerçekleri gizlerler. Önemsiz olayları büyütüp, kamuoyunu boş yere meşgul eder ve onu yanıltırlar. Üçüncü Dünyanın verdiği mücadeleyi baltalamak için ellerinden geleni yaparlar. Bir yerde kurtuluş mücadelesi mi var, "asiler, teröristler ayaklandı" diye haber verirler. Halkın, olaylardan haberdar olmasından korkarlar. Halkların birbirinden öğrenmesini engellemek isterler. Emperyalizmi zayıflatan haberleri vermezler.

Amerikan emperyalizminin hizmetindeki AP ve UPİ'ye bir bakalım. Bu ajanslar, ABD emperyalizminin baskı, denetim ve müdahalelerini "demokrasi" diye yutturmaya kalkışmış, "hür dünyanın bekçisini", "barışçı" olarak göstermeye çalışmışlardı. Bugün de gene aynı şeyi yapmaya çalışıyorlar. Öte yandan sosyalizm maskesi takan TASS ise, bol bol "yumuşama" hayalleri yayıyor. Rusya'nın silahlanmasını göz ardı edip, "silahsızlanma"dan sözediyor. İSDEMİR, Seydişehir türünden azgın sömürüyü, Üçüncü Dünyaya "yardım" diye yutturmaya çalışıyor. Hele özellikle Üçüncü Dünya ülkelerine ve kurtuluş savaşlarına ilişkin haberleri ibret vericidir. Eğer başında Sovyetler Birliği'nin olduğu sosyalist sistem olmasaymış, halklar kurtuluş ve devrim mücadelesi veremezmiş! Üçüncü Dünya ülkeleri aralarında birlik kurmaya mı çalışıyor, TASS ajansının haberi hazırdır: "Gericiler birleşiyor". Ya da böyle bir birlik mi gerçekleşti, hemen onu parçalayıcı yöndeki yayın devreye giriyor.

Bu, öteden beri Üçüncü Dünyanın mücadele konularından birisi olmuştur. Üçüncü Dünya ülkeleri, bütün yalan ve yanıltıcı haberlere rağmen zorlukların üstesinden gelmiş ve giderek aralarında birleşmeye başlamışlardır. Şimdi bu ülkeler, kurdukları ekonomik ve siyasi örgütlerle, emperyalizme karşı etkin bir mücadele veriyorlar. Onların her alanda verdiği mücadele nihayet kendi aralarında kurdukları bir basın ajansıyla da vurgulandı. Nitekim, geçen hafta Kolombiya'nın başkenti Bogota'da yapılan Birleşmiş Milletler Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) Komisyonu taplantısında, Venezüela'nın bu yoldaki önerisi bire karşı onbeş oyla kabul edildi.

Üçüncü Dünya ülkelerinin aldığı bu kararın ardından, haber verme tekelini elinde tutmak isteyen büyük haber ajansları hemen yaygarayı kopardılar. Artık bundan sonra kendi istedikleri gibi haber veremeyeceklerini anlamaya başladılar. Üçüncü Dünya ajanslarının, kendi hükümetlerinin güdümüne gireceğini iddia ettiler. Oysa onların bu feryatları boşunadır. Emperyalist ülkeler, Üçüncü Dünya ülkelerinin ekonomik ve siyasi alanda birleşmesini ve örgütlenmesini nasıl durduramıyorlarsa, onların haber ajansı alanındaki örgütlenmesini de durduramayacaklardır.

HALKLARIN MİLLİ BAĞIMSIZLIK VE DİRENİŞ RUHUNU YÜKSELTEN İKİ YUGOSLAV FİLMİ

Nezih Coş

"Sarayevo Köprüsü'nün ardından sinema mevsiminin ikinci Yugoslav filmi "Beşinci Taarrız / Sutyeska" İstanbul'da gösterilmeye başlandı. Bu iki film, bize Yugoslav sinemasının son yıllarda milli bağımsızlık, emperyalist işgale karşı direniş ve yurt savunması temalarına nasıl özel bir önem verdiğini açıkça gösteriyor. İki film de İkinci Dünya Savaşı yıllarında ülkelerini işgal eden Alman emperyalistlerine karşı Yugoslav halkının direniş ve mücadelelerini anlatıyor.

"Sarayevo Köprüsü"

VALTER,DİRENEN HALKTIR

"Sarayevo Köprüsü" ya da diğer adıyla "Valter Sarayevo'yu savunuyor", 1972 yılında, Yugoslav halkının, Yugoslavya Komünist Partisi önderliğinde silahlı, anti-faşist, anti-emperyalist direnişe başlamasının 30. yıldönümünü kutlama amacıyla çevrilmiş bir filmdir. Yönetmen Hayrettin Kırvavaç. 1944 yılı sonlarını, Alman askeri birliklerinin Yunanistan ve Yugoslavya yoluyla Almanya'ya doğru geri çekildikleri dönemi ele almaktadır. Bu dönemde Sarayevo kenti, Alman faşistlerinin Balkan cephesindeki önemli bir askeri bölgesi, bir danışma merkezi durumundadır. Film önce Sarayevo kentini savunan partizan örgütünün emperyalist işbirlikçisi ajanlar tarafından nasıl içten yıkılmaya çalışıldığını ve istihbarat subayı sahte Valter'in örgütteki etkilerini anlatıyor. Tek tek olaylarla, kentteki anti-faşist direniş komitesi üyelerinin ortadan kaldırılışını gösteriyor. Direnişin önderi gerçek Valter'in halkı yenilgiye götüren bu ajanlarla mücadelesi işleniyor. Filmin son bölümü de işbirlikçi ajanları ortaya çıkarıp yok eden direnişçilerin, Alman istihbaratının hazırladığı "Laufer" harekatını boşa çıkarmak için verdikleri mücadeleyi gösteriyor. Geri çekilen Alman ordusuna bir trenle bol miktarda petrol sağlamayı amaçlayan "Laufer" harekatı, Valter ve arkadaşlarının kahramanca mücadeleleri sonucu önleniyor, partizanlar yeni bir zafer daha kazanıyorlar. Film, Sarayevo direnme harekatının önderi Vladimir Periç Valter'i tüm çabalarına rağmen ele geçiremeyen Alman komutanının şu sözleriyle bitiyor: "Valter aslında direnen Sarayevo halkıdır."

"Sarayevo Köprüsü" seyircinin milli bağımsızlık ve direniş ruhunu güçlendiren bir film. Ayrıca Kırvavaç, filminde devrimci örgütlerdeki ajan ve muhbirlere karşı uyanık olma uyarısını da ustalıkla işliyor. Sade bir anlatım taşıyan, gereksiz kamera oyunlarına yer vermeyen film, Sarayevo kentinin doğal dekorlarından ustaca yararlanmasıyla ayrıca gerçekçi bir atmosfer kazanıyor. Kırvavaç bu filmiyle 1972 Pula, Yugoslav Ulusal Film Festivalinde en iyi ikinci yönetmen ödülünü, başoyuncu Bata Zivoyinoviç de iki "en iyi erkek oyuncu" ödülünden birini almış bulunuyor. (Film 26 Ocaktan itibaren Bakırköy Parseller mahallesindeki Kartal Sinemasında gösterilecektir.)

"Beşinci Taarruz"

KENDİ GÜCÜNE GÜVENEN YUGOSLAV HALKININ BAĞIMSIZLIK DESTANI

Stipe Deliç yönetiminde çevrilmiş diğer Yugoslav filmi "Beşinci Taarruz / Sutyeska"da Yugoslav Halk Kurtuluş Ordusunun, Alman emperyalistlerine karşı Sutyeska Dağlarındaki mücadelesini ve giriştiği başarılı yarma harekatını konu alıyor. Zaman zaman "Partizan" marşının da çalındığı film, esas olarak Yugoslav halkının yılmaz ve sarsılmaz direniş ruhunu, yurdunu savunma azminden doğan tükenmez mücadele gücünü gösteriyor. Almanların şiddetli hava ve kara saldırıları karşısında önemli kayıplar veren Yugoslav birlikleri, Tito'ya verdikleri raporlarla sık sık, güç durumlarına rağmen kanlarının son damlasına kadar savaşacaklarını bildiriyorlar. Filmde yılmaz mücadele ruhunu ve vatan sevgisini ortaya koyan bu sahnelere özellikle yer veriliyor.

Film, her şeyden önce halkın gücünü ve mücadele azmini gösteriyor. Filmin baş kahramanı örgütlü halk kitleleri, partizanlar oluyor. "Sutyeska" Yugoslav halkının, faşist Alman işgalcilerine karşı mücadelesinde esas olarak kendi gücüne güvendiğini de belirliyor. Tito'nun müttefik İngiliz subaylarıyla konuşmasında bu fikir açıkça ortaya konuyor. Filmdeki şu sahne de hayli önemli: Savaşan bir kadın; rahibe, bu askerlerin tanrıya inanmadıklarını söylüyor, savaşı kazanmak için neye güveniyor, neye inanıyorlar diye soruyor. Rahip "kendilerine inanıyorlar, kendilerine güveniyorlar" karşılığını veriyor. Film bütünüyle Yugoslav halkının bir kahramanlık destanı niteliğini taşıyor.

Stipe Deliç, savaş sahnelerinin düzenlenmesinde ve kalabalıkları yönetişinde gösterdiği başarıyla dikkati çekiyor. Görüntülerin güzelliği ve Yunanlı sanatçı Mikis Teodorakis'in fon müziği de filmin destansı anlatımına güç katıyor. "Sutyeska" 1973 Pula Festivalinde "yılın en iyi Yugoslav filmi" seçildi. Ayrıca en iyi yönetimde üçüncülük, Ljubisa Samardziç için en iyi erkek oyuncu ve en iyi senaryo ödüllerini aldı.

"SAKİNDİ ORANIN ŞAFAKLARI" İLE BİR KIYASLAMA

"Sarayevo Köprüsü" ve "Sutyeska" yı anti-faşist mücadeleyi aşağılayan Rus filmi "Sakindi Oranın Şafakları"yla yan yana koyduğumuzda, aradaki büyük farkı kolayca görebiliyoruz. Üç filmde de ele alınan konu emperyalist işgale karşı yurt savunmasıdır. Ama "Sakindi Oranın Şafakları"nda Kızıl Ordu askerleri, daha çok içki ve kadın düşünen, savaşmayıp saklanan, faşistleri öldürdüğü için dehşete kapılan, intihar eden, anti-faşist mücadelenin zaferini değil, eski barış günlerindeki mutluluklarını özleyen savaşı kişisel meselelerinin dar penceresinden değerlendiren disiplinsiz kişilerdir. Yugoslav filmlerinde ise yurt savunması için büyük bir kararlılık ve disiplin içinde savaşan, kişisel meselelerini geriye atmış, fedakar direnişçileri buluyoruz karşımızda. Bu filmler insan ilişkilerini, insani değerleri devrimci bir bakış açısı içinde ele almayı başarıyor. Örneğin, "Sutyeska"da direnen partizanlar arasında kadınlar, yaralı askerler, fedakarlığı, çalışkanlığı ve mücadele azimleriyle yansıtılıyorlar. Bu kıyaslama, revizyonizmin mücadele veren halklara teslimiyet aşılayan tutumu karşısında milli bağımsızlık ve direniş ruhunu yükseltmenin önemini ortaya koyuyor. Bugün Rus sosyal-emperyalistlerinin yayılmacı emellerine karşı bu Yugoslav filmlerinin değeri daha da artıyor.

FİLİSTİN DEVRİMİNİN 13.YILDÖNÜMÜ KUTLANDI

Filistin Devriminin 13. yıldönümü, 14 Ocakta İstanbul Spor ve Sergi Sarayında düzenlenen "Filistin Halkıyla Dayanışma Gecesi"nde kutlandı.

Gece, Filistin Kurtuluş Örgütünün gönderdiği mesajın okunmasıyla açıldı. Mesajda şöyle deniliyordu: "Bizim devrimimiz bağımsızlığına çok düşkündür. Bizim devrimimizi önlemeye veya kontrol altına almaya çalışan bütün güçlerin çabalarını boşa çıkarmaya kararlıyız. Hiç bir masabaşı pazarlığına ve halkın taleplerinden tavize rıza göstermeyeceğiz." Filistin Kurtuluş Örgütünün bu mesajı, geceyi izleyenlerin coşkun alkışlarıyla karşılandı.

Geceye katılan sanatçılardan Ali Rıza Binboğa ve Cem Karaca çeşitli şarkılar söylediler. Özellikle Cem Karaca'nın Sarper Özsan'dan söylediği "1 Mayıs" ve "Durduramayacaklar Halkın Coşkun Akan Selini" besteleri, geceyi devrimci bir ruhla canlandırdı. Abuzer Karakoç ise Türkçe ve Kürtçe türküler okudu ve Filistin halkının silahlı direnişini dile getiren "Asifa" marşını söyledi.

Daha sonra Afşar Timuçin, Filistin şiirinin devrimci ve bağımsızlıkçı özelliklerini dile getiren kısa bir tanıtma konuşması yaptı. Şair A.Kadir de Filistin halkının önde gelen şairleri Fatma Tukan ve Mahmut Derviş'ten A.Timuçin'le birlikte çevirdikleri şiirleri okudu. Şiirlerin okunmasından sonra, Filistin Kurtuluş Örgütü temsilcisi, Filistin şairlerinin mücadele ruhunu Türkiye halkına tanıtan A.Kadir ve A.Timuçin'e, Filistin halkının ve fedayilerin milli simgesi olan birer Hatta (Fedayilerin başlarına sardıkları örtü) armağan etti.

Gecede ayrıca yirmi beşer dakikalık iki Filistin filmi gösterildi. İlk gösterilen film, Lübnan'daki çarpışmalarda film çekerken şehit düşen devrimci Filistin sinemacısı Hani Cevheriye'ye aitti. Bu yarı-belgesel filmde, 1970 Ürdün iç savaşı anlatılmaktaydı. İkinci filmdeyse, Filistin devriminin 12. yıldönümünün kutlama törenleri belgesel bir biçimde yansıtılmaktaydı.

Gece boyunca çeşitli dergi ve kişilerden gelen kutlama mesajları okundu. AYDINLIK ve HALKIN SESİ dergilerinin ortak mesajında şunlar belirtiliyordu: "Türkiye halkı, yiğit Filistin halkına sımsıcak bir sevgiyle ve derin dostluk bağlarıyla bağlıdır. İki halk arasındaki devrimci dayanışma hayatın içinde de sınanmış ve şehitlerin kanıyla çelikleşmiştir. Filistin ve Türkiye halklarının bağımsızlık ve kurtuluş mücadeleleri ortaktır. Bu mücadele, Üçüncü Dünya halklarının emperyalizme, sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Filistin halkının işgal altındaki topraklarını kurtaracağına ve bağımsız Filistin devletini kuracağına inancımız tamdır. Tavrah Hatten Nasr-Zafere Kadar Devrim."

Enver Gökçe'nin "Panzerler Üstümüze Kalkar" adlı siir kitabının ikinci basımı yapıldı.

Devrimci şairimiz Enver Gökçe'nin geçen yıl Doğrultu Yayınlarından çıkan "Panzerler Üstümüze Kalkar" adlı şiir kitabının ikinci basımı yapıldı. E. Gökçe nin "Dost Dost İlle Kavga"dan sonra ikinci kitabı olan "Panzerler Üstümüze Kalkar"da daha cok yurtseverlik ve halk sevgisi işlenmektedir. E. Gökçe, bu kitaptaki şiirlerinde halk kitlelerini anlatmakta, kitlelere kitlelerin diliyle, öfkesiyle ve duyarlığıyla seslenmektedir. Şiirlerini halkın deyiş tarzından, halk edebiyatının zengin özelliklerinden ustaca yararlanarak söylemektedir.